

Arrest

nr. 263 372 van 5 november 2021
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI en RvV X / XI en RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X, vertegenwoordigd door zijn voogd X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
 Louizalaan 54/3de verd.
 1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. DE WOLF en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 28 augustus 2020, dienden op 3 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. S., A. en F. verklaarden als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen België te zijn binnengekomen.

1.2. Op 15 september 2020 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat F. meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 21,7 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 23 oktober 2020 werd een voogd aangesteld voor S. en A. De voogdij in hoofde van S. werd van rechtswege beëindigd op 29 november 2020.

1.4. Op 28 juni 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 28 juni 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van O.M.M. (hierna: eerste verzoeker) luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/09/2020

Overdracht CGVS: 19/10/2020

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 21 mei 2021 voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) van 09u15 tot 13u15. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Baudot loco Meester De Wolf, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 januari 2000 te Maringuwaay, district Baraawe, provincie Lower Shabelle. U behoort tot de clan Dir, subclan Biyomaal. U woonde in Maringuwaay vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië eind 2018. In uw geboortedorp liep u acht jaar school. Ook uw zussen en jongere broer gingen naar school. Uw moeder verliet het dorp toen u ongeveer elf jaar was na een dispuut met een andere vrouw in het dorp. Sindsdien heeft u geen contact meer met haar.

Uw vader was chauffeur in het dorp. Hij vervoerde inwoners van het dorp naar andere dorpen en steden in de buurt. In 2018 had hij echter een verkeersongeluk waarbij meerdere doden en gewonden vielen. Ook uw vader raakte gewond en moest naar het ziekenhuis overgebracht worden. Uw vader kon de kosten van de gewonden vergoeden, maar er werd geen overeenkomst bereikt over de vergoeding voor de overledenen. Zoveel geld had uw vader immers niet. Na enkele mislukte bemiddelingspogingen vielen familieleden van de overledenen, van de Tunni-clan, ook wonend in jullie dorp, jullie huis binnen. Ze schoten uw vader dood en namen jullie jongste broer R. mee. Uzelf, uw broer en twee zussen konden ontkomen en slaagden erin het land te ontvluchten.

U reisde uiteindelijk via Soedan en Libië naar Italië. Van Italië reisde u naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de bevoegde autoriteiten op 3 september 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 21/05/2021, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuway in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én in de periode nadien. U kan verder niet op een duidelijke manier weergeven wanneer Al Shabaab de macht had in uw dorp, noch op welke manier, en u bent duidelijk niet op de hoogte van (recente) aanslagen en incidenten in en rond uw beweerde dorp van herkomst.

Vooreerst vallen enkele bedenkingen te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt gelegen tussen Baraawe en Buulo Mareer. Uw vader was chauffeur en uw moeder is sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (zie notities CGVS, p. 3-5). Desondanks kon u, maar ook uw broer en uw twee zussen, jarenlang school lopen, aldus uw verklaringen. Het is merkwaardig dat u in dergelijke gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het echter vooral opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge man met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden over uw leefomgeving. Gezien uw geschetst profiel – een jongeman die school liep, wiens vader chauffeur was in de ruime omgeving rond uw beweerde dorp van herkomst, die beschikte over een paspoort (aangevraagd in de stad Buulo Mareer), die het dorp af en toe verliet (onder meer om naar de kust te gaan) maar ook naar andere steden zoals Marka – verwacht het CGVS dat u duidelijk, doorleefd en gedetailleerd kan vertellen over uw leven in het dorp en de machthebbers in dit dorp. Vooral wat dit laatste betreft schiet u echter schromelijk tekort zoals hieronder uitgebreid gemotiveerd zal worden.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw beweerde dorp van herkomst zeer vaag en onsamenvattend en kan u erg beperkt vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab. Gevraagd wie de macht had in uw dorp op het moment dat u uw land verliet, antwoordt u vaagweg dat de overheid dichtbij was, en dat Al Shabaab op een andere plaats dichtbij het dorp was, en dat de mensen bang waren van Al Shabaab, maar minder van de overheid (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd waar de regering dan was, laat u twee namen van dorpen vallen, maar u voegt eraan toe dat

ze geen kampen in de buurt hadden en dat ze in Buulo Mareer waren – maar dat ze af en toe in de richting van het dorp kwamen (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd waar Al Shabaab dan was, vernoemt u een veel verder gelegen stad Kuntuwaarey, en laat u ook de stad Baraawe vallen (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd of er een periode was dat Al Shabaab de volledige controle over het dorp had, antwoordt u dat ze er waren tussen 2011 en 2015, maar dat ze de macht in Buulo Mareer en Kuntuwaarey verloren in 2017 (zie notities CGVS, p.10). Vervolgens gevraagd wat u bedoelt met de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp tussen 2011 en 2015 en wat de impact op het dorp was, verklaart u dat ze geen basis in het dorp hadden, maar dat ze gemaskerd naar het dorp kwamen om te patrouilleren (zie notities CGVS, p.10). U verklaart verder dat Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in het naburige Baraawe (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd naar de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op uw persoonlijke leven, antwoordt u in heel erg algemene bewoordingen dat je je haar niet op een bepaalde manier moest knippen, dat ze geen films toelieten, maar ook geen voetbal spelen (zie notities CGVS, p.10). Het is echter op zich al vreemd dat u enerzijds laat uitschijnen dat Al Shabaab de macht in het dorp had tussen 2011 en 2015, en dat u, maar ook uw zussen, zonder al te veel problemen gewoon naar school konden gaan. Als het over uw eigen ervaringen onder het bewind van Al Shabaab gaat, komt u ook niet verder dan algemeenheden over een verboden haarsnit en voetbalwedstrijden. Indien u daadwerkelijk een groot deel van uw jeugd onder het terreurbewind van Al Shabaab zou hebben geleefd, maar redelijkerwijs verwacht worden dat u meer gedetailleerde en meer doorleefde verklaringen kan geven over uw eigen ervaringen onder dit bewind. Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u ook gevraagd of er ooit regerings soldaten in het dorp zijn geweest waarop u antwoordt van niet. U voegt eraan toe dat Burundese en Somalische soldaten niet tot in het dorp kwamen, maar vooral in de steden waren en af en toe in de richting van het dorp kwamen (zie notities CGVS, p.11).

Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober 2014 veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaab bolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt zelfs dat zij in uw dorp gestationeerd waren.

Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals gevraagd naar de periode onder Al Shabaab bewind en naar de aanwezigheid van overheidstroepen in en rond uw dorp in de periode 2014-2015, maar u antwoordt daarentegen dat Al Shabaab er zelfs nog in 2016 was, maar dat ze uiteindelijk in de richting van Baraawe gingen omdat de overheidstroepen Buulo Mareer naderden (zie notities CGVS, p.17). U verklaart dat er in de periode 2014-2015 geen overheidstroepen in of rond uw dorp waren, aangezien ze grotere problemen hadden zoals gevechten in Marka (zie notities CGVS, p.17). Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt met de beschikbare landeninformatie waarin aangegeven wordt dat Al Shabaab in 2014 het dorp verliet omdat overheidstroepen het dorp naderden en innamen, blijft u volhouden dat dit niet kan, dat de Somalische troepen gekomen zouden zijn, aangezien de vlag van Al Shabaab tot 2015 of 2017 in het dorp gehangen zou hebben (zie notities CGVS, p.17). U blijft ook volhouden dat er enkel overheidstroepen in de buurt van uw dorp zijn geweest in 2017 (zie notities CGVS, p.17). Zoals hierboven aangehaald zegt objectieve landeninformatie nochtans duidelijk dat overheidstroepen uw dorp innamen in 2014 en dat Al Shabaab in die periode het dorp verliet (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich deze ingrijpende gebeurtenis zou herinneren zowel in de tijd als qua beleving. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag, onsamenvattend en op sommige punten zelfs niet correct. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wordt u immers meermaals de vraag gesteld of er ooit (veiligheids)incidenten zijn geweest in uw dorp, of rond uw dorp, maar in eerste instantie antwoordt u telkens dat u geen weet heeft van enige incidenten (zie notities CGVS, p.11 – p.17). Wanneer u gewezen wordt op de beschikbare info die stelt dat er in 2015 verschillende incidenten zijn geweest in uw dorp – toen u vijftien jaar oud was – verwijst u naar een incident waarbij Al Shabaab leden getroffen werden door Amerikaanse vliegtuigen – maar u

voegt er meteen aan toe dat dit incident ver van uw dorp plaatsvond (zie notities CGVS, p. 17). Uiteindelijk weet u slechts één incident min of meer weer te geven met name de dood van Xasan Dheere in 2015 – de ‘chairman’ van het dorp – die door Al Shabaab leden zou zijn omgebracht in het dorp in 2015 (zie notities CGVS, p. 18). Het kan op zijn minst vreemd genoemd worden waarom u dit incident niet eerder vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, maar het is nog frappanter dat u hoegenaamd niet op de hoogte blijkt te zijn van vele andere incidenten die zich in uw dorp, maar ook in de buurt van uw dorp, aan de grote weg, hebben afgespeeld vanaf 2014 – na de verdrijving (zonder geweld) van Al Shabaab uit uw beweerde dorp van herkomst. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018, heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwonden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari 2018, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart 2018, werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u niet op de hoogte bent van deze veelvuldige incidenten, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio, maar ook omdat zelfs in het jaar 2018, het jaar van uw beweerde vertrek uit dit dorp, meerdere ernstige incidenten in uw dorp hebben plaatsgevonden. Uw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden bijgevolg verder ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Uit bovenstaande vaststellingen leidt het CGVS dan ook af dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft uw beweerde (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay, gelegen in het district Baraawe, in de provincie Lower Shabelle. U blijft vooreerst erg op de vlakte over de periode waarin Al Shabaab de macht en controle had in uw dorp. Verder legt u erg beperkte en weinig doorleefde verklaringen af over een groot deel van uw jeugd onder Al Shabaab bewind. Maar bovenal bent u niet op de hoogte van de inname van uw dorp door overheidstroepen in 2014, noch van een reeks impactvolle (veiligheids)incidenten die hierna plaatsvonden in en rond uw dorp – tot in 2018 – het jaar van uw beweerde vertrek uit Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Baraawe gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maringuwaay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter

door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21/05/2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van bepaalde cruciale gebeurtenissen en incidenten in uw beweerde dorp van herkomst, zo legde de protection officer u voor tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit Maringuwaay – waarop u echter bleef volhouden in 2018 uit dit dorp vertrokken te zijn (zie notities CGVS, p.18-19). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Zoals gezegd werd u er in de loop van het interview op gewezen dat er twijfels waren over uw (recente) herkomst. Er werd ook herhaald dat het cruciaal was dat u eerlijk was over uw herkomst. Uw reactie daarop was “ik ben twee jaar geleden weggegaan uit mijn dorp en er waren geen incidenten” (zie notities CGVS, p.19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te

onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde medische documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande pertinente vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van O.M.A. (hierna: tweede verzoeker) luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/09/2020

Overdracht CGVS: 25/01/2021

Jouw persoonlijk onderhoud in het kader van je verzoek om internationale bescherming vond plaats op 20 mei 2021 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 13u40 tot 18u00. Tijdens je persoonlijke onderhoud werd je bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, de heer Moens (ter vervanging van mevrouw Vander Eecken) was tijdens het persoonlijke onderhoud aanwezig, net als jouw advocaat, meester De Wolf.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 22 februari 2006 te Maringuwaay, district Baraawe, provincie Lower Shabelle. Je behoort tot de clan Dir, subclan Biyomaal. Je woonde in Maringuwaay vanaf je geboorte tot aan je vertrek uit Somalië eind 2018 – toen je twaalf jaar oud was. In je dorp ging je naar de Koranschool en twee jaar naar een reguliere school.

Jouw vader was chauffeur in het dorp voor inwoners die naar dorpen en steden in de buurt wilden gaan. In 2018 had hij echter een verkeersongeluk waarbij meerdere doden en gewonden vielen. Jouw vader raakte hierbij zelf ook gewond en belandde in het ziekenhuis. Je vader kon de kosten van de gewonden vergoeden, maar er werd geen overeenkomst bereikt over de vergoeding voor de overledenen. Enkele dagen later vielen familieleden van de overledenen, van de Tunni-clan, afkomstig uit hetzelfde dorp, jullie huis binnen. Ze schoten je vader dood en namen jullie jongste broer R. mee. Jijzelf kon samen met jouw zus en twee andere broers ontkomen en jullie slaagden er uiteindelijk in het land te ontvluchten eind 2018.

Jullie reisden via Soedan en Libië naar Italië. Van Italië reisden jullie naar België waar je een verzoek om internationale bescherming indiende bij de bevoegde autoriteiten op 3 september 2020 – samen met jouw broer (zie dossier CGVS (...) O.M.M.) en twee zussen (zie dossiers CGVS: (...) O.M.F. en (...) O.M.S.).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat je correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van je persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op je schouders rust (zie notities CGVS, dd. 20 mei 2021, p.2-3) blijkt uit het geheel van de door jouw afgelegde verklaringen en de door jouw voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen over je verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en je eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je de laatste jaren voor je vertrek uit het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven. Bij de beoordeling van je beweerde herkomst uit Zuid-Somalië hield het CGVS rekening met jouw jonge leeftijd – zowel op het moment van je vlucht uit je land van herkomst (twaalf jaar) als op het moment van je persoonlijk onderhoud voor het CGVS (vijftien jaar) – maar ook met de verklaringen van je oudere broer en zussen – die net als jij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend bij de Belgische instanties - voor het CGVS tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouden, maar zelfs deze elementen mee in rekening gebracht, komt het CGVS tot de conclusie dat je niet weet te overtuigen wat betreft jouw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay gelegen in de Somalische provincie Lower Shabelle.

Zo leg je weinig doorleefde verklaringen af over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab maar ook na deze periode. Je bent echter vooral niet op de hoogte van aanslagen en incidenten die hebben plaatsgevonden in en rond je dorp van herkomst in de jaren voor je beweerde vertrek uit je geboortedorp.

Eerst en vooral staat het CGVS stil bij het door jou geschetste profiel van zowel jezelf als je andere familieleden. Je haalt aan dat je op jonge leeftijd reeds naar de Koranschool ging en dat je twee jaar naar een reguliere school bent gegaan in je dorp (zie notities CGVS, p. 6-7). Je vertelt verder dat je vader werkte als chauffeur en veel heen en weer reed tussen dorpen en steden in jouw regio van herkomst (zie notities CGVS, p.8). Ook jouw oudere broer en zussen liepen jarenlang school in je geboortedorp (zie notities CGVS, p.8-9). Je geeft verder aan dat je niet vaak naar andere plaatsen ging, maar dat je wel één of twee keer naar de stad Buloo Mareer bent geweest – onder meer om foto's te laten maken voor een paspoort – en dat je af en toe naar de kust ging op vrijdagen (op anderhalf of twee uur gelegen van je geboortedorp). Het door jezelf geschetste profiel, en dat van je familie, wijst bijgevolg op enige vorm van autonomie, ondernemerschap en mobiliteit. Logischerwijze kan bijgevolg verwacht worden dat jij (maar ook je broers en zussen) doorleefde, accurate en gedetailleerde informatie kunnen geven over je geboortedorp – onder meer over de machthebbers, maar ook over veiligheidsincidenten in en rond je beweerde geboortedorp. Wat dit laatste betreft moet het CGVS echter vaststellen dat je hier erg vaag over bent, en dat je zelfs niet op de hoogte lijkt te zijn van enkele cruciale gebeurtenissen en incidenten in je dorp maar ook in de nabije omgeving.

Ten eerste blijf je tijdens het persoonlijk onderhoud erg vaag over de aanwezigheid van Al Shabaab in je geboortedorp, maar ook over de impact van deze aanwezigheid en de gevolgen die dit had op de inwoners van het dorp.

Zo vertel je dat de Somalische overheid niet echt aanwezig was in het dorp en dat Al Shabaab het dorp controleert (zie notities CGVS, p.8). Gevraagd of Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in je dorp toen je er woonde, antwoord je dat ze niet altijd fysiek daar waren, maar dat ze soms kwamen, en dat ze wel steeds aanwezig waren in steden zoals Baraawe, Buulo Mareer en Kuntawareey (zie notities CGVS, p.8). Vervolgens gevraagd of er nooit overheidssoldaten aanwezig zijn geweest in het dorp, verklaar je dat die er nooit geweest zijn (zie notities CGVS, p.8). Je verklaart verder dat er een checkpoint aan het dorp gelegen was – in de richting van de grote weg – en dat Al Shabaab leden deze controleerden, maar dat ze er soms ook niet zijn (zie notities CGVS, p.8). Wanneer ter verduidelijking gevraagd wordt of er geen periode is geweest dat Al Shabaab fysiek aanwezig was in het dorp en dat ze het volledige dorp controleerden, antwoord je dat je dat niet kan zeggen, en dat je enkel weet dat ze kwamen en weer gingen (zie notities CGVS, p.8). Je verklaart verder dat wanneer de Al Shabaab leden kwamen sommige dingen veranderden zoals het feit dat meisjes niet meer naar school konden – wat vreemd is aangezien je eerder had verklaard dat je zussen blijkbaar zonder veel problemen naar school konden gaan. Gevraagd of Al Shabaab vaak naar het dorp kwam, antwoord je van niet, maar dat ze dan boos waren en dat de meisjes niet naar school konden gaan (zie notities CGVS, p.8). Aangezien je verklaringen niet helemaal duidelijk waren over de aanwezigheid van Al Shabaab in je dorp en de impact hiervan op het dagelijkse leven, worden je nog extra vragen gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zo wordt gevraagd waar de Al Shabaab leden dan verblijven – als ze niet in je dorp waren – waarop je naar een ver gelegen stad (Kurtunwaarey) verwijst waar ze de controle hadden (zie notities CGVS, p.9). Je verwijst ook naar de stad Baraawe waar volgens jou Al Shabaab steeds de macht heeft gehad (zie notities CGVS, p.9). Wat ook vreemd bevonden wordt, is dat je stelt dat mensen wel bang waren van Al Shabaab, maar dat er eigenlijk niet veel angst was, dat het er normaal aan toeging en dat Al Shabaab de macht had, dat niemand tegen ze opkwam (zie notities CGVS, p.9). Het is vooreerst vreemd dat je niet duidelijk lijkt te kunnen aangeven in welke periode Al Shabaab de macht in je dorp had, maar het is nog opmerkelijker dat je erg vaag blijft op welke manier Al Shabaab dan de macht en controle over het dorp had, en wat de impact hierop was voor de inwoners. Het is vooral opmerkelijk dat je niet op een meer doorleefde en gedetailleerde manier kan aangeven wat de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op je eigen familie was: je vader was nochtans een chauffeur die het dorp continu verliet, je beide zussen liepen school in het dorp, net als jezelf, en je kon relatief vrij bewegen (om voetbal te spelen of naar de kust te trekken). Wanneer je dan gevraagd wordt wat de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab was op jouw leven, kom je niet verder dan de algemene stelling dat de meisjes niet naar school konden gaan (wat je vreemd genoeg niet zelf betreft op je eigen zussen). Het is echter vooral frappant dat je niet precies kan aangeven wanneer Al Shabaab precies de macht had in je dorp en wanneer niet – met andere woorden of ze ooit verdreven zijn door Somalische of buitenlandse (overheids)troepen en of deze laatste ooit de macht hebben gehad of gegrepen in jouw beweerde dorp van herkomst. Wanneer dit laatste aan jou gevraagd wordt, antwoord je dat de overheid nooit de macht heeft gehad in het dorp, of dat je ze

alleszins nooit gezien hebt (zie notities CGVS, p.8). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt je nogmaals ter verduidelijking gevraagd om uit te leggen wie nu precies de macht had in het dorp waarop je herhaalt dat Al Shabaab de macht had in de omliggende steden, maar dat ze niet de hele tijd aanwezig waren in jullie dorp (zie notities CGVS, p.14). Gevraagd of Al Shabaab dan de hele tijd de macht had in je dorp, antwoord je dat de leider van Al Shabaab in Kuntuwareey ook de macht had in je dorp (zie notities CGVS, p.14). Nog volgens u hebben nooit enige (veiligheids)incidenten in jullie dorp plaatsgevonden (zie notities CGVS, p.14).

Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat jouw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober 2014 veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaabbolwerk – terwijl jezelf verklaart dat Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in Baraawe. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in jouw dorp gestationeerd waren. Aangezien de bevrijding van je dorp na jarenlange aanwezigheid van en terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag het CGVS op zijn minst verwachten dat je je deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide als kind, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. Jouw verklaringen over de aanwezigheid van Al Shabaab in jouw dorp, en de impact hiervan op jouw leven, en dat van je familie, weet bijgevolg helemaal niet te overtuigen – zelfs rekening houdend met je jonge leeftijd. Het vertrek van Al Shabaab moet immers een grote impact hebben gehad op het leven van jouw familie en bijgevolg ook van jezelf – net als de plotse aanwezigheid van overheidstroepen. De vaststelling dat je zelfs niet op de hoogte blijkt te zijn van deze laatste gebeurtenissen, ondermijnt ernstig je beweerde herkomst uit Maringuwaay.

Verder ben je ook niet op de hoogte van enige of ernstige (veiligheids)incidenten die zich hebben voorgedaan in je dorp of in de buurt van je dorp. Immers, wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt of je weet hebt van enige incidenten die hebben plaatsgevonden in je dorp, of eventueel in de buurt van je dorp, verklaar je dat er nooit clashes of incidenten geweest zijn in je dorp (zie notities CGVS, p.8 en p.15). Wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud gezegd wordt dat het CGVS over info beschikt waarin staat dat er wel degelijk overheidstroepen in je dorp aanwezig zijn geweest, en dat er wel degelijk incidenten in je dorp zijn geweest, nog in het jaar 2018 (het jaar van je beweerde vertrek uit Somalië), antwoord je dat je geen weet hebt van enige incidenten (zie notities CGVS, p.15). Het is zeer opmerkelijk dat je zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond jouw dorp voordeden. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan jouw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwonden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari 2015) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 viel een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter/ dorpshoofd van het dorp (of districtscommissaris). Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter. Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari 2018, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur (government administrator) van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart 2018, werden opnieuw overheidssoldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het zou wel zeer frappant dat je hier niets van gemerkt zou hebben en dat je niet van op de hoogte bent van enige hiervoor vermelde incidenten, des te meer omdat jij en je broers en zussen naar school gingen en je vader

zich als chauffeur vaak verplaatste in je beweerde regio van herkomst. Jouw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay en je algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door de vaststelling dat je helemaal niet op de hoogte bent van vele impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor jouw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Tot slot is jouw clankennis erg beperkt te noemen. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werden je ook enkele vragen gesteld over je eigen clan, maar ook over de andere clans in je beweerde dorp en regio van herkomst, maar ook in geheel Somalië. U beweert zelf tot de Biyomaal clan te behoren – een subclan van de Dir. Je lijkt je eigen clanlijn wel te kunnen geven, maar wanneer je bijkomende vragen worden gesteld over clans in jouw dorp en in Somalië, blijf je steeds erg op de vlakte. Zo ken je geen andere subclans van de Dir (zie notities CGVS, p.16), je weet niet tot welke grotere clan de Tunni behoren (die volgens jou nochtans in je eigen dorp woonden), en evenmin tot welke grotere clan de Jiddo behoren (nochtans de clan waarmee je vader problemen zou hebben gehad). Van de Tumaal die in jouw dorp wonen beweer je dat ze in het dorp zijn, dat ze smid zijn en handarbeid verrichten. Gevraagd of ze gerespecteerd worden door de andere aanwezige clans, antwoord je dat alle mensen in het dorp goede relaties met elkaar hebben, en dat het enige probleem Al Shabaab is (zie notities CGVS, p.16), terwijl de Tumaal bekend staan als een minderheidsclan die gediscrimineerd worden door de andere (grotere) meerderheidsclans. Wanneer je tot slot gevraagd wordt welke de grote (meerderheids)clans in het algemeen zijn in Somalië, antwoord je dat dit de Haber Gedir, Darood, Abgal zijn. Je voegt eraan toe dat Somalië veel clans heeft (zie notities CGVS, p.16). De meerderheidsclans in Somalië zijn echter ruim bekend als Hawiye, Darood, Isaac en Dir – deze laatste is bovendien je eigen clan. Gezien het belang van clan(affiliatie) in Somalië – zeker in kleinere dorpen – mag het vreemd genoemd worden dat jouw clankennis zo beperkt is – zelfs rekening houdend met je jonge leeftijd.

De bovenstaande vaststellingen leiden dan ook tot de conclusie dat je je beweerde (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay niet aannemelijk kan maken. Jouw beperkte, vage en weinig doorleefde verklaringen over de aanwezigheid van Al SHabaab in jouw beweerde geboortedorp, alsook over de impact van hun aanwezigheid in jouw regio, ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid van jouw herkomst uit Maringuwaay. Het is nog frappanter dat je niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van overheidstroepen in je dorp – noch van enige veiligheidsincidenten in je dorp – hoewel objectieve landeninformatie aangeeft dat er zich meerdere ernstige incidenten hebben voorgedaan in jouw beweerde geboortedorp en op de grote weg – niet ver van dit dorp gelegen – zelfs nog in 2018 – net voor je beweerde vertrek uit Somalië. Tot slot is jouw clankennis erg beperkt te noemen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je bijgevolg niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Baraawe gelegen in de regio Lower Shabelle Gelet op de ongeloofwaardigheid van je beweerde regio van (recente) herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor jouw komst naar België in Maringuwaay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens je verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Je maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20 mei 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Je werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar je Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat je een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jouw aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Je werd er in de loop van het interview op gewezen dat er twijfels waren over uw (recente) herkomst en dat het vreemd was dat je niet op de hoogte was van bepaalde ingrijpende incidenten in en rond jouw beweerde dorp van herkomst. Er werd ook herhaald dat het cruciaal was dat je eerlijk was over jouw herkomst. Jouw reactie daarop was "Ik kan enkel zeggen dat ik daar niets van weet, ik heb geen weet van incidenten in mijn dorp" (zie notities CGVS, p. 14-15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid heeft verteld over waar je verbleven heeft voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in je verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jouw aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jouw aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jouw afgelegde verklaringen en de door jouw overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jouw aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jouw aangebrachte elementen,

elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jouw afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door jouw neergelegde documenten kunnen de hierboven vermelde opmerkingen niet wijzigen. Het betreffen immers medische documenten, allen opgesteld in België, die geen verklaring (kunnen) bieden voor de hierboven gemaakte opmerkingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van O.M.S. (hierna: eerste verzoekster) luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/09/2020
Overdracht CGVS: 22/01/2021*

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 21 mei 2021 voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) van 08u36 tot 10u26 en van 13u15 tot 14u28. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Hauquier loco Meester De Wolf, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 29 november 2002 te Maringuwaay, district Baraawe, provincie Lower Shabelle. U behoort tot de clan Dir, subclan Biyomaal. U woonde in Maringuwaay vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië eind 2018. Uw vader was chauffeur in uw geboortedorp. Tijdens één van zijn ritten in 2018 had een verkeersongeluk waarbij meerdere doden en gewonden vielen.

Uw vader kon de kosten van de gewonden vergoeden, maar er werd geen overeenkomst bereikt over de vergoeding voor de overledenen. Enkele dagen later vielen familieleden van de overledenen, van de Tunni-clan, jullie huis binnen. Ze schoten uw vader dood en namen jullie jongste broer R. mee. Uzelf, uw zus en uw twee andere broers konden ontkomen en slaagden erin het land te ontvluchten.

U reisde via Soedan en Libië naar Italië. Van Italië reisde u naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de bevoegde autoriteiten op 3 september 2020.

U legt een attest van besnijdenis neer ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 21/05/2021 (verder NPO), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveer, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én nadien. U bent bovendien helemaal niet op de hoogte van bepaalde (recente) aanslagen en incidenten. Ook vallen er ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel.

Vooreerst vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt. Uw vader was chauffeur en uw moeder is al sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (NPO, p. 20). Toch konden uw drie broers, uw zus en u allemaal naar school gaan. Het is merkwaardig dat u in dergelijk gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge vrouw met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden uw leefomgeving. U maakt zich er bij vragen over uw dagelijkse leven makkelijk vanaf door te stellen dat u amper buiten kwam, maar anderzijds vertelt u wel dat u lang naar de Koranschool en naar school ging. De vergoelijking dat u zelf het dorp bijna nooit heeft verlaten, kan in deze bijgevolg enigszins in vraag gesteld worden, des te meer omdat u vloeiend Engels spreekt en verklaart dat u over een geboorteakte én een paspoort beschikte (NPO, p. 22-23).

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw dorp zeer vaag en onsamenhangend en kan u amper vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab. Zo antwoordt u positief op de vraag of er checkpoints in of in de buurt van het dorp waren, maar kan u niet duidelijk aangeven door wie dit checkpoint bemand was. Gevraagd van wie het checkpoint was is uw antwoord "Wie daar aan de macht komt", gevraagd of dat dan altijd dezelfde persoon is, antwoordt u "Als de overheid daar komt, dan neemt de overheid die checkpoint over, als de mannen van Al Shabaab daar komen, dan nemen die het over, als andere bandieten komen, dan nemen die bandieten dan weer over" (NPO, p. 9). Over de veiligheidssituatie legt u gelijkaardige, vage verklaringen af: "Het is gemiddeld, het is niet dat een bepaalde instantie het voor het zeggen heeft, maar de machthebbers zijn doorgaans diegenen die daar aankomen, die nemen controle over, degene die er komt, neemt de controle over". U ontwijkt de vraag wie wanneer de controle had opnieuw met een vaag antwoord: "Toen Al Shabaab kwam, dan hadden zij de macht, toen de overheidstroepen het overnamen, toen had de overheid de macht, ik kan niet zeggen dat was toen of toen, maar er is wel een verandering in de stad". U verklaart dat u de komst van Al Shabaab niet kan situeren in de tijd en voegt eraan toe dat hun aanwezigheid wel zichtbaar

was, "maar het is niet zo dat ze een blijvend bestuur, machthebbers in het dorp zijn". Om verduidelijking gevraagd of ze wel een bepaalde periode min of meer de controle hadden over het dorp, is uw antwoord dat ze een tijd de controle hadden, en dat ze "heel lang geleden, was dat nu 2015-2016" zich teruggetrokken hebben of verdreven zijn. Daarna hadden de Burundezen het volgens u voor het zeggen, maar Al Shabaab had nog wel een zekere macht (NPO, p. 15). Gevraagd wie Al Shabaab dan verdreven heeft, is uw antwoord "de militairen" (NPO, p. 16). U legt later de link tussen de Burundezen en AMISOM (NPO, p. 18) en verklaart dat ze aanwezig waren sinds "ongeveer een jaar, twee jaar voor ik daar vertrok" – wat neerkomt op 2016 of 2017 – in Muaragale, niet in het dorp zelf (NPO, p. 19). U weet dat er geen gevechten waren bij de bevrijding van uw dorp (NPO, p. 16). De vraag of er andere dorpen in de buurt bevrijd zijn, ontwijkt u opnieuw: "Die hebben zich teruggetrokken doorgaans als er een overmacht is, als er machtige tegenstanders zijn, dan trekken ze zich terug". U bent ook niet op de hoogte van wanneer Barawe – de hoofdstad van uw district – bevrijd is, want "ik ben daar toen niet geweest, ik kan het niet zeggen wanneer ze bevrijd zijn" (NPO, p. 16). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaab-bolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in uw dorp gestationeerd waren. Ook werd er geen plaats met de naam "Muaragale" teruggevonden in de buurt van uw dorp.

U verklaart opmerkelijk genoeg ook dat er weinig verschil was in het dagelijkse leven tussen de periode dat Al Shabaab aanwezig was en nadat ze verdreven waren, behalve het feit dat ze soms mensen terechtstelden toen ze daar aan de macht waren. Geconfronteerd met de vraag of het niet zo is dat bepaalde zaken niet mogen waar Al Shabaab aan de macht is, antwoordt u vreemd genoeg plots wél positief – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen: u vertelt dat jullie naar school konden gaan toen ze er niet waren, lichtere kledij en hoofddoek konden dragen en de kledij volledig moesten veranderen toen ze aan de macht waren. U verklaart ook dat vrouwen niet alleen naar buiten mochten (NPO, p. 16). Uw verklaringen over de school zijn ook deels tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen bij de vraag of u uw school soms moest onderbreken: u had eerder immers "dat weet ik niet" geantwoord op de vraag of u uw school soms langer dan een halve dag moest onderbreken (NPO, p. 11). Gevraagd of de aanwezigheid van Al Shabaab invloed had op de activiteiten van uw vader, bent u amper op de hoogte. U verklaart enkel dat hij geen mensen meer mocht vervoeren die qhat gingen kauwen. Het is opmerkelijk dat hij als chauffeur niet zou zijn tegengehouden bij checkpoints of geen belastingen moest betalen (NPO, p. 16). Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich de correcte maand en jaar van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag en onsamenhangend. Op de vraag of er na hun verdrijving nog incidenten waren, is uw antwoord heel kort: "In het dorp was er niks gebeurd, enkel dat hun vlag daar wapperde, en weggehaald is" (NPO, p. 17). Het is zeer opmerkelijk dat u zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond uw dorp voordeden. Gevraagd of er nog grote incidenten waren die u zich herinnert, verwijst u enkel naar de dood van uw vader. Op de vraag of ze ooit iemand belangrijk gedood hebben, antwoordt u dat A. gedood is. Gevraagd wie dat is, verklaart u dat het een bewoner van het dorp is, en dat u niet zeker weet of hij door hen gedood is (NPO, p. 17). Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaabstrijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwondden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 vielen een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter of het hoofd van het dorp. Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter.

Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. U identificeerde Xasan Dheere eerder nochtans als een gerespecteerde persoon, een oudere in het dorp (NPO, p. 6). Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u er niet van op de hoogte bent dat uw dorpshoofd gedood zou zijn, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio. Uw recente herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Baraawe gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maringuwaay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21/05/2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd er in de loop van het interview op gewezen dat er twijfels waren over uw (recente) herkomst. Er werd ook herhaald dat het cruciaal was dat u eerlijk was over uw herkomst. Uw reactie daarop was "Hoe kan ik u overtuigen, we kunnen moeilijk samen naar daar gaan, hoe wil je dat ik je overtuig dat ik van daar kom" (NPO, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u neergelegde document kan niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. U geeft zelf aan dat uw genitale verminking geen verband houdt met de redenen waarom u Somalië verlaten hebt (NPO, p. 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van O.M.F. (hierna: tweede verzoekster) luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/09/2020
Overdracht CGVS: 22/01/2021*

Uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 21 mei 2021 voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) van 10u56 tot 12u03 en van 14u56 tot 15u38. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Hauquier loco Meester De Wolf, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 20 februari 2004 te Maringuwaay, district Baraawe, provincie Lower Shabelle. U behoort tot de clan Dir, subclan Biyomaal. U woonde in Maringuwaay vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië eind 2018.

Uw vader was chauffeur. Uw moeder verliet het dorp in 2011 na een dispuut met een andere familie in het dorp. In de loop van 2018 had uw vader een verkeersongeluk waarbij meerdere doden en gewonden vielen. Uw vader kon de kosten van de gewonden vergoeden, maar er werd geen overeenkomst bereikt over de vergoeding voor de overledenen. Enkele dagen later vielen familieleden van de overledenen, van de Tunni-clan, jullie huis binnen. Ze schoten uw vader dood en namen jullie jongste broer Ridwan mee. U kon samen met uw zus en uw twee andere broers konden ontkomen en jullie slaagden erin het land te ontvluchten.

U reisde via Soedan en Libië naar Italië. Van Italië reisde u naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de bevoegde autoriteiten op 3 september 2020.

U legt een attest van besnijdenis neer ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 21/05/2021 (verder NPO), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én daarna. U bent bovendien helemaal niet op de hoogte van aanslagen en incidenten. Ook vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart geboren te zijn op 20 februari 2004. Een uitgevoerd leeftijdsonderzoek dd. 9 september 2020 wijst echter uit dat u op die datum een leeftijd had van 21,7 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Deze leeftijdsschatting werd mee in rekening genomen bij de beoordeling van uw beweerde herkomst. Het CGVS neemt bij zulke beoordeling immers steeds het individuele profiel van elke verzoeker in rekening – in casu het profiel van een jong volwassene. Dit profiel in rekening gebracht weet u zoals gezegd hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay betreft.

Daarnaast vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt. Uw vader was chauffeur en uw moeder is al sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (NPO, p. 15). Toch konden uw drie broers, uw zus en u allemaal naar school gaan. Het is merkwaardig dat u in dergelijk gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge vrouw met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden uw leefomgeving. U maakt zich er bij vragen over uw dagelijkse leven makkelijk vanaf door te stellen dat u amper buiten kwam, maar anderzijds vertelt u wel dat u lang naar de Koranschool en naar school ging. De vergoelijking dat u zelf het dorp bijna nooit heeft verlaten, kan in deze bijgevolg enigszins in vraag gesteld worden, des te meer omdat u vloeiend Engels spreekt en verklaart dat u over een geboorteakte én een paspoort beschikte (NPO, p. 17).

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw dorp zeer vaag en onsamenhangend en kan u amper vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab.

Zo is uw antwoord op de vraag hoe de veiligheidssituatie in uw dorp was heel vaag: “Aan de ene kant heb je de Shabaab, aan de andere kant heb je de overheid” (NPO, p. 10). Op de vraag wie de macht had, antwoordt u Al Shabaab, maar u weet niet sinds wanneer: “Geen idee, ik ben groot geworden toen zij daar nog aan de macht waren”. Gevraagd of ze daar al waren voor zolang u zich herinnerde en daar nog waren toen u vertrok, is uw antwoord “Als bestuur, machthebbers, waren ze niet fysiek aanwezig, maar hun regelgeving geldt daar” (NPO, p. 10). U verklaart dat ze iets verder buiten het dorp aanwezig waren (NPO, p. 11). Ook over het dagelijkse leven onder hun bewind bent u eerst ontwijkend “de mensen daar zijn gewend geraakt aan hun regelgeving”. Op de daarop volgende vraag om verduidelijking blijft u nog steeds op de oppervlakte “Je kan niet zomaar alleen weggaan, je kan niet als jongere muziek luisteren, er zijn kleding-voorschriften, je kan niet zomaar dragen wat je wil” (NPO, p. 11). U bent ook niet duidelijk over de vraag of ze nog aan de macht waren toen u vertrok: “Ze zijn richting Kurtunwarey, daar hebben ze het voor het zeggen, aan onze kant zijn de Burundezen gekomen”. U verklaart dat de Burundezen kwamen “toen de gevechten gedaan waren”, maar u kan niet speciëren wanneer. Gevraagd of dat dan kort voor uw vertrek was, of toch wel al een paar jaar, zegt u dat “toen Burundi gekomen was, was in de tijd dat ik daar ongeveer vertrok” (NPO, p. 11). U weet ook niet zeker of er gevechten waren toen Al Shabaab verdreven werd: “Ja het kan zijn, want in Bulo Marer was er al eens een gevecht geweest” (NPO, p. 12). Gevraagd waarom u dat weet, antwoordt u “De mensen praten, en die vertellen dan daar is er een gevecht geweest, de overheid heeft daar een aanval gelanceerd”.

Erop gewezen dat u dan toch wel zeker zou moeten weten wat er dichter bij uw dorp gebeurd is, is uw weinig overtuigende verklaring dat de mensen over de grotere plaatsen praten en niet over de dorpen (NPO, p. 12). U legt later de link tussen de Burundezen en AMISOM (NPO, p. 13) en verklaart dat ze toen jullie vertrokken al een klein tijdje, maar niet heel lang aanwezig waren – in Muretale (NPO, p. 13) of Morgale (NPO, p. 14), niet in het dorp zelf (NPO, p. 14). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaabbolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in uw dorp gestationeerd waren. Ook werd er geen plaats met de naam “Muretale” of “Morgale” teruggevonden in de buurt van uw dorp. Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich de correcte maand en jaar van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag en onsamenhangend. Op de vraag of er na hun verdrijving nog incidenten waren, is uw antwoord heel kort: “In ons dorp zijn er geen aanslagen gebeurd” (NPO, p. 12). Ook op de vraag of Al Shabaab bekende mensen heeft vermoord in uw dorp blijft u het antwoord schuldig. Op de vraag of er in 2018, het jaar voor uw vertrek geen incidenten waren, is uw antwoord neen (NPO, p. 12). Later nogmaals gevraagd of er clashes waren tussen de troepen van AMISOM en Al Shabaab, is uw antwoord opnieuw “Dat weet ik niet, er zijn gevechten geweest in Buulo, in Kurtunwarey” (NPO, p. 14). Wanneer de vraag herhaald wordt voor uw eigen dorp, is uw antwoord opnieuw neen (NPO, p. 14). U werd daarop geconfronteerd met de vraag of u daar zeker tot 2018 geweest was en met de vaststelling dat het CGVS over informatie beschikte dat er tussen 2014 en 2018 meerdere grote incidenten in uw dorp waren. Uw reactie daarop is wederom vaag: “In ons dorp gebeurt dat, af en toe, die is gedood, die is afgemaakt”. Er nogmaals op gewezen dat het over echt grote incidenten gaat, is uw antwoord opnieuw neen (NPO, p. 14). Het is zeer opmerkelijk dat u zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond uw dorp voordeden. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwondden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 vielen een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter of het hoofd van het dorp. Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter. Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. U identificeerde Xasan Dheere eerder nochtans als een gerespecteerde persoon, een oudere in het dorp (NPO, p. 6). Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u er niet van op de hoogte bent dat uw dorps hoofd gedood zou zijn, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio. Uw recente herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door

uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Baraawe gelegen in de regio Lower Shabelle Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maringuwaay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21/05/2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd er in de loop van het interview op gewezen dat er twijfels waren over uw (recente) herkomst. Er werd ook herhaald dat het cruciaal was dat u eerlijk was over uw herkomst. Uw reactie daarop was "Ik kan alleen vertellen waar ik geboren en groot ben geworden, en niet wat de andere mensen mij hebben verteld om te zeggen" (NPO, p. 12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u neergelegde document kan niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. U geeft zelf aan dat uw genitale verminking geen verband houdt met de redenen waarom u Somalië verlaten hebt (NPO, p. 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtsbedeling

O.M.M. (eerste verzoeker) (RvV 264 140), O.M.A. (tweede verzoeker) (RvV 264 144), O.M.S. (eerste verzoekster) (RvV 264 132) en O.M.F. (tweede verzoekster) (RvV 264 145) zijn broers en zussen. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschriften een schending aan van de volgende bepalingen:

“- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna E KRM);
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- art. 48 tot art. 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);

- artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (“Kwalificatierichtlijn”)
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek, conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

Verzoekers gaan in hoofde, het eerste onderdeel van het middel, in op de erkenning van de vluchtelingenstatus in hun hoofde en betwisten vooreerst de motieven in de bestreden beslissingen op verschillende punten.

- Eerste verzoeker en verzoeksters gaan vooreerst in op de motivering in de bestreden beslissingen over hun profiel.

Tweede verzoekster betwist in dit verband de motivering in de bestreden beslissing in haar hoofde met betrekking tot haar leeftijd. Zij volhardt dat zij jonger is dan haar zus O.M.S., die geboren werd in 2002. Zij stelt echter dat zij geen beroep heeft ingediend tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie omdat volgens haar “*dergelijk beroep, zonder officieel en gelegaliseerd identiteitsdocument, zinloos is*”. Zij wijst er wel op dat de medische onderzoeken die op haar werden uitgevoerd, zijnde een tandheelkundig onderzoek, een sleutelbeenradiografie en een handpolsradiografie, “*zowel politiek als wetenschappelijk gezien twijfelachtig en dubieus zijn wanneer zij gebruikt worden om een leeftijd te schatten*”. Zij citeert hierbij uit een rapport van de Franse “*Académie nationale des médecins*” en een persartikel van Libération en verwijst naar het advies van de Belgische Orde der Artsen dat stelt dat “*de interpretatie van een röntgenfoto “geen onfeilbare methode om de leeftijd van een persoon te bepalen” is*. Verzoekster meent dan ook dat de bewijskracht van de onderzoeken moet gerelativeerd worden.

Waar de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoeker en verzoeksters oordeelden dat het niet geloofwaardig is dat zij niet meer initiatief zouden moeten hebben genomen in het huishouden en om te voorzien in het levensonderhoud van hun gezin, merken zij op dat eerste verzoeker dagelijks water ging halen voor hij naar de koranschool ging. Verzoeksters maakten ook het eten klaar voor zij naar school gingen. Bovendien leggen zij uit dat verzoekers geen school liepen op donderdag en vrijdag. Op deze twee dagen deden ze de meeste huishoudelijke taken, zoals hun kleren wassen en het huis schoonmaken.

- Verzoekers gaan in op de motivering in de bestreden beslissingen met betrekking tot de aanwezigheid van Al-Shabaab in hun dorp.

Eerste verzoeker en verzoeksters betwisten hierbij vooreerst de motivering in de bestreden beslissingen dat zij geen doorleefde verklaringen hebben afgelegd over hun dagelijkse leven in hun dorp onder het bewind van Al-Shabaab.

Eerste verzoeker licht hierbij toe als volgt: “*Eerst en vooral, heeft hij spontaan, zonder dat hem gevraagd werd naar de restricties onder het bewind van Al Shabaab, verklaard dat de cinema in Buulo en in zijn dorp gesloten werden tijdens de periode onder Al Shabaab, maar ook dat hij in het geheim naar voetbalwedstrijden keek aangezien dit niet toegelaten werd door Al Shabaab (NPO, p. 8).*

Verzoeker heeft ook meer informatie geleverd wanneer hem specifiek gevraagd werd naar de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn dorp : hij moest zijn haar op een bepaalde manier knippen, mocht geen films bekijken of voetbal spelen (NPO, p. 10). Verzoeker werd vaak geconfronteerd met de Al Shabaab-leden. Zij hebben hem verschillende keren bevolen om zijn haar te knippen, om langere broeken te dragen, om T-shirts te dragen die ook de onderarmen bedekten. Op een dag, hebben zij hem betrupt bij het kijken naar een voetbalwedstrijd. Hij werd meteen meegenomen, in een cel gezet en de dag erna weer vrijgelaten. Verzoeker heeft dit ook in detail mogen uitleggen gedurende zijn persoonlijk onderhoud (NPO, p. 10).

De vader van verzoeker werd ook vaak geconfronteerd met Al Shabaab : bijna elke keer dat hij naar buiten ging, maar hij wist wat zij van hem verwachtten zodat hij voldeed aan hun verwachtingen, om zo geen problemen te krijgen.”

Eerste verzoekster licht toe als volgt: *“Eerst en vooral, heeft zij spontaan, zonder dat haar gevraagd werd naar de restricties onder het bewind van Al Shabaab, verklaard dat de kinderen niet mochten voetballen wanneer er leden van Al Shabaab aankwamen (NPO, p. 6).*

Verzoekster heeft ook meer informatie geleverd wanneer haar specifiek gevraagd werd naar de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab in haar dorp : zij heeft verteld dat zij toch naar school kon blijven gaan maar dat zij een hijab moest opdoen, dat zij niet alleen op straat mocht gaan, dat haar vader mensen die khat aten niet mocht vervoeren enz.”

Tweede verzoekster licht toe als volgt: *“Verzoekster betwist dit aangezien zij weldegelijk informatie geleverd heeft over het dagelijkse leven onder Al Shabaab (NPO, p. 11). Het feit dat zij algemeen gekende zaken opsomt wil dan nog niet zeggen dat zij deze niet heeft meegemaakt. Het is net omdat Al Shabaab deze zaken verbiedt dat deze restricties algemeen gekend zijn.”*

Waar de bestreden beslissingen verder motiveren dat hun verklaringen over de machtshebbers en de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst vaag en onsamenhangend zijn, benadrukken verzoekers dat zij heel wat informatie hebben kunnen geven over de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Zij voeren aan dat, waar de bestreden beslissingen stellen dat de gegeven informatie niet correct is, de bewijswaarde van de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt om dergelijke bewering te maken, grotendeels dient te worden gerelativeerd. Zij menen immers dat: *“De nieuwsberichten worden vaak opgesteld op basis van de verklaringen van de Somalische overheid zelf, die noodzakelijkerwijs een propagandadoel nastreeft, zonder enige controle van de informatie op het terrein.”*

Verzoekers maken *“op een meer concrete manier”* de volgende opmerkingen betreffende de bronnen die gehanteerd worden door de commissaris-generaal:

(1) Wat de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu”* van Cedoca van 13 maart 2015 betreft, merken zij op dat uit de elektronische versie van dit rapport blijkt dat het artikel op de site *“ACLED”* waaruit zou blijken dat AMISOM en het Somalische leger op 1 oktober 2014 het geboortedorp zouden hebben ingenomen, niet meer toegankelijk is. Zij kunnen deze informatie dus onmogelijk verifiëren. Zij benadrukken dat zij in de mogelijkheid moeten zijn om te weten op welke informatie de commissaris-generaal zich baseert, *“in het bijzonder gelet op het feit dat het rapport opgesteld werd door de diensten van de verwerende partij zelf.”*

(2) Betreffende het artikel *“Somalia: Joint forces advance to Barawe town, Al Shabab’s stronghold”*, merken verzoekers op dat *“het artikel opgesteld werd in Mogadishu (dus niet op het terrein) en dat het artikel geen enkele zekerheid biedt omtrent de informatie. Wij lezen inderdaad dat het nationaal leger en AMISON “are said to have headed to Barawe town”.* Dit artikel geeft onvoldoende precieze informatie, met een duidelijke aanduiding van de bron waarop het is gebaseerd. Het kan dan ook niet als sluitend bewijs dienen van de bevindingen van de verwerende partij.”

(3) Wat de artikels in het Somalisch betreft, merken verzoekers op als volgt: *“Het administratief dossier bevat echter geen vertaling van deze artikelen zodat de raadvrouw van de verzoekende partij de inhoud van deze artikelen niet kan begrijpen, de bewijswaarde van deze artikelen niet kan evalueren en in de onmogelijkheid is om eventuele opmerkingen te maken. Ook Uw Raad bevindt zich in de onmogelijkheid om de inhoud van deze artikelen te begrijpen en bijgevolg om zich een opinie te maken over deze artikelen en hun bewijswaarde. Zij kunnen dan ook niet als grondslag dienen voor de beslissing.”*

Verzoekers menen verder dat *“de situatie ter plaatse helemaal niet even “zwart-wit” is als wat verwerende partij laat uitschijnen.”* Zij leggen hierbij uit dat sommige Al-Shabaab leden altijd aanwezig zijn gebleven in het dorp. Officieel was de regering aan de macht, maar in de werkelijkheid was Al-Shabaab aan de macht. Over het algemeen kwam Al-Shabaab vaak 's nachts in het dorp, terwijl de overheidstroepen zich terugtrokken in de controleposten. In feite, was het duidelijk dat Al-Shabaab nog steeds de controle had, ondanks de formele aanwezigheid van de overheidstroepen. De nieuwsberichten spreken natuurlijk enkel over de *“officiële”* aanwezigheid van de overheidstroepen, aldus verzoekers. Zij menen dat deze situatie heeft geleid tot een *“status quo”*, waardoor de situatie in het dorp beïnvloed werd door de aanwezigheid van beide actoren.

Wat de scholing van verzoeksters betreft, heeft deze situatie er volgens hen toe geleid dat zij nog steeds naar school konden gaan, maar dat zij wel voorzichtiger moesten zijn, onder andere in hun manier van kleden. Verzoekers citeren in dit verband uit informatie van de Danish Demining Group met betrekking tot de situatie waarbij zowel de overheidstroepen als andere actoren zoals Al-Shabaab een invloed hadden

op het dagelijkse leven, ook in Lower Shabelle. Verzoekers voeren hierbij aan dat zij aldus opgegroeid zijn in een situatie waarbij zij gewend waren aan de aanwezigheid van verschillende actoren. Zij waren jong en onervaren in Somalië en zich niet per se bewust van de machtswisselingen en politieke, strategische en militaire kwesties. Zij menen dat dit een enorme impact heeft op hoe zij de situatie in Somalië in beeld brengen. Zij leveren hun eigen versie, visie en percepties op de situatie, die wordt beïnvloed door een heleboel subjectieve elementen en afhankelijk is van hun persoonlijk onderhoud. Zij leveren dus geen ingestudeerde kennis, aldus verzoekers. Zij menen ook dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat de toegang tot informatie in Somalië anders is dan in België. Zij relateren aan wat zij hebben gemaakt, maar niet aan wat gepubliceerd werd in de kranten, aldus verzoekers.

Verzoekers volharden verder dat de veiligheidstroepen haar dorp niet zijn binnengevallen in 2014. Zij achten het wel mogelijk dat de troepen de controle over het gebied hebben overgenomen zonder als dusdanig het dorp binnen te vallen, en meteen door zijn gegaan naar strategisch belangrijkere punten zoals de stad Barawe. Zij menen dat dit kan verklaren waarom er een discrepantie bestaat tussen hun verklaringen en de beschikbare landeninformatie.

Waar de bestreden beslissingen motiveren dat in hun dorp Oegandese en geen Burundese troepen aanwezig waren, merken eerste verzoeker en verzoeksters op dat beide troepen lid zijn van AMISOM.

Tweede verzoeker voert nog aan als volgt:

“Uiteindelijk, voor wat betreft het feit dat Al Shabaab al dan niet de macht zou hebben gehad in Barawe, wenst verzoeker duidelijk te maken dat hijzelf niet afkomstig is van Barawe en dat Barawe op meer dan 40 km ligt van zijn eigen dorp. Hijzelf is nooit naar Barawe gegaan (NPO, p. 13). Als 12-jarige jongen, die nooit naar Barawe is gegaan, kon hij niet met zekerheid weten wie de macht had in Barawe. Dit gaat de kennis die van hem verwacht kan worden duidelijk te boven.”

- Wat hun kennis betreft inzake veiligheidsincidenten die zich hebben voorgedaan in hun dorp of in de buurt van hun dorp, benadrukken verzoekers dat zij, behalve het incident met de burgemeester, geen kennis hebben van de in de bestreden beslissingen genoemde veiligheidsincidenten.

Zij wensen echter te benadrukken dat het vaak incidenten betreffen met een beperkte impact en bijgevolg een beperkte weerklank: *“Zo werden er in de verschillende bomaanslagen die vermeld worden door de verwerende partij vaak geen mensen gedood.”* Zij menen dan ook dat zij niet op de hoogte kunnen zijn van het feit dat AMISOM bommen van Al-Shabaab onschadelijk gemaakt heeft.

Waar de commissaris-generaal verwijst naar verschillende incidenten die zich hebben afgespeeld op de militaire basis in hun dorp merken verzoekers op dat de basis zich niet in het dorp bevindt maar wel buiten het dorp. Tweede verzoeker merkt hierbij, onder verwijzing naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, nog op dat de commissaris-generaal had gevraagd naar incidenten in het dorp zelf en dat zijn voogd specifiek gevraagd had of er werd gevraagd naar incidenten in het dorp zelf en dit bevestigd werd door de *protection officer*.

- Tweede verzoeker gaat verder nog in op de motivering in de bestreden beslissing in zijn hoofde inzake zijn lacunaire clankennis en licht hierbij toe als volgt:

“Verwerende partij meent dat de clankennis van verzoeker onvoldoende is.

Verzoekende partij wenst nogmaals te benadrukken dat hij heel klein was wanneer hij in Somalië verbleven heeft en dat hij andere zorgen had dan zijn kennis van de Somalische clans.

Hij kent zijn eigen clan heel goed, wat ook niet betwist wordt door de verwerende partij. Het feit dat hij de clanlijn van andere clans niet kent, kan hem niet verweten worden. Dit gaat de kennis die van hem verwacht kan worden duidelijk te boven.”

- Verzoekers gaan verder nog in op hun *“algemene kennis”* waarbij zij benadrukken dat vooral hun kennis van de veiligheidssituatie in hun dorp werd geëvalueerd.

Zij menen dat zij nog veel andere informatie hebben gegeven over hun regio en dorp van herkomst waarmee zij wel degelijk aangetoond hebben dat zij afkomstig zijn van het dorp Maringuwaay in het district Barawe in de provincie Lower Shabelle in Somalië. De commissaris-generaal heeft met deze informatie echter onvoldoende rekening gehouden aldus verzoekers.

Eerste verzoeker licht hierbij toe als volgt:

“Zo heeft hij veel informatie kunnen geven over zijn dorp van herkomst (NPO, p. 4 en 6), over de weg, de passage op de weg en het openbaar vervoer (NPO, p. 5), een gedetailleerde beschrijving kunnen geven van de route naar Buulo (NPO, p. 6), verschillende dichtbij gelegen dorpen kunnen noemen (NPO, p. 7), de weg naar de zee beschreven (NPO, p. 8), de seizoenen kunnen benoemen (NPO, p. 12), uitgelegd hoe de landbouwers aan water kwamen (NPO, p. 12), uitgelegd welke gewassen er vooral geteeld werden in zijn regio van herkomst (NPO, p. 12), informatie gegeven over de droogteperiodes in zijn regio van herkomst (NPO, p. 13), de weg naar Merka uitgelegd (NPO, p. 14), veel informatie kunnen geven over de clans in zijn regio van herkomst (NPO, p. 15).”

Tweede verzoeker licht hierbij toe als volgt:

“Zo heeft hij een duidelijke beschrijving gegeven van zijn dorp (NPO, p. 6), de naam van zijn school gegeven (NPO, p. 6), de naam van de moskee gegeven (NPO, p. 7), een duidelijke beschrijving gegeven van de weg die hij moest nemen naar Abaaqtalal, een dichtbij gelegen dorp (NPO, p. 9), de naam en de clan van de burgemeester van zijn dorp gegeven (NPO, p. 10), de naam van de winkels in zijn dorpen gegeven (NPO, p. 12), getoond waar de weg en de checkpoint lagen ten opzichte van zijn dorp (NPO, 12).”

Eerste verzoekster licht hierbij toe als volgt:

“Zo heeft zij veel informatie kunnen geven over haar dorp van herkomst (NPO, p. 5 en 6), de buurdorpen (NPO, p. 5), de naam van het ziekenhuis in Buulo Mareer kunnen geven (NPO, p. 6), verteld over de gebouwen van de overheid in het dorp (NPO, p. 6), de naam van de moskee gegeven (NPO, p. 7), de naam van de school gegeven (NPO, p. 6), verteld over de wegen in haar dorp (NPO, p. 7), de weg uitgelegd naar de zee (NPO, p. 8), de namen van de dorpsouderen in haar stad gegeven (NPO, p. 9), de naam van de districtscmissaris gegeven (NPO, p. 9), veel informatie kunnen geven betreffende de prijs van de voedingswaren in Somalië (NPO, p. 12), de seizoenen kunnen noemen (NPO, p. 12), informatie gegeven over hoe zij aan water konden geraken, ook wanneer het in het dorp niet beschikbaar was (NPO, p. 13), verteld over de droogtes (NPO, p. 13), verschillende namen van dorpen erkend en ook kunnen situeren (NPO, p. 14), veel informatie kunnen geven over de clans in Somalië (NPO, p. 21).”

Tweede verzoekster licht toe als volgt:

“Zo heeft zij veel informatie kunnen geven over haar dorp van herkomst (NPO, p. 5), de wegen in het dorp (NPO, p. 5), de naam van de verantwoordelijke van de moskee gegeven (NPO, p. 5), de naam van de school gegeven (NPO, p. 6), de naam van dorpsouderen kunnen geven (NPO, p. 6), informatie geven over de omliggende dorpen (NPO, p. 8), de namen van verschillende dorpen erkend en ook kunnen situeren (NPO, p. 9 en 10), veel informatie kunnen geven overs de clans in Somalië (NPO, p. 16).”

- Verzoekers gaan verder in hun verzoekschriften in op hun kwetsbaarheid.

Zij verwijzen naar de artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking). *In casu* menen zij dat moet worden aangenomen dat zij een kwetsbaar profiel hebben.

Eerste verzoeker licht hieromtrent toe als volgt:

“[H]ij is een jongeman die zijn beide ouders heeft verloren. Zijn moeder heeft hem achtergelaten en zijn vader werd vermoord. Verzoeker is op 18-jarige leeftijd, van de éne dag op de andere, het hoofd van zijn familie geworden en moet vandaag voor zijn 3 jongere broer en zussen zorgen. Dit heeft een enorme druk gelegd op de schouders van verzoeker.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoeker heel kwetsbaar is.

Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoeker aan wat hij meegemaakt heeft in Somalië. Inderdaad :

“Herinneringen voor traumatische gebeurtenissen zijn opmerkelijk verschillend van normale herinneringen. Zo heeft studie uitgezegd dat wanneer een persoon iets traumatisch ervaart (levensbedreigend of waarbij zijn fysieke integriteit wordt bedreigd of deze van een naaste), de herinneringen van deze ervaring van een andere aard zijn:

‘The characteristic of traumatic memories is that they are fragments, usually sensory impressions; they may be images, sensations, smells or emotional states. This means that when somebody is interviewed and asked about an experience that was traumatic, and has only, or largely, memories of this fragmentary

type, they are unlikely to be able to produce a coherent verbal narrative, quite simply because no complete verbal narrative of their experience exists.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen.”

Tweede verzoeker licht hieromtrent toe als volgt:

“[H]ij is een niet-begeleide minderjarige vreemdeling die zijn beide ouders heeft verloren. Zijn moeder heeft hem achtergelaten wanneer hij amper 10 jaar oud was en zijn vader werd vermoord wanneer hij 12 jaar oud was.

Verzoeker was verder nog heel jong wanneer hij Somalië verlaten heeft, aangezien hij amper 12 jaar oud was. Hij heeft zijn hele leven lang geleefd onder het bewind en/of de vrees van Al Shabaab.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoeker heel kwetsbaar is. Dit kwam ook duidelijk naar voren tijdens zijn persoonlijk onderhoud, gedurende hetwelk verzoeker het heel moeilijk gehad heeft om over zijn familie te spreken en verzoeker vaak geweend heeft. De protection officer heeft dit ook heel duidelijk kunnen merken (zie NPO's, p. 18 en 19). Deze spontane reactie van verzoeker kan alleen maar getuigen van een duidelijk leed, veroorzaakt door de extreem moeilijke gebeurtenissen die verzoeker al heeft meegemaakt, ondanks zijn zeer jonge leeftijd.

Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoekster aan wat zij meegemaakt heeft in Somalië. Inderdaad :

“Herinneringen voor traumatische gebeurtenissen zijn opmerkelijk verschillend van normale herinneringen. Zo heeft studie uitgezegen dat wanneer een persoon iets traumatisch ervaart (levensbedreigend of waarbij zijn fysieke integriteit wordt bedreigd of deze van een naaste), de herinneringen van deze ervaring van een andere aard zijn:

‘The characteristic of traumatic memories is that they are fragments, usually sensory impressions; they may be images, sensations, smells or emotional states. This means that when somebody is interviewed and asked about an experience that was traumatic, and has only, or largely, memories of this fragmentary type, they are unlikely to be able to produce a coherent verbal narrative, quite simply because no complete verbal narrative of their experience exists.

De verschillende elementen die de kwetsbaarheid van verzoeker uitleggen, en in het bijzonder zijn jonge leeftijd, spelen ook een belangrijke rol bij de evaluatie van de kennis die van verzoeker verwacht kan worden betreffende zijn regio van herkomst.

Verzoeker was inderdaad pas 12 jaar oud wanneer hij zijn land van herkomst heeft verlaten en hij was amper 8 jaar oud wanneer de Somalische overheid zijn dorp zou hebben overgenomen van Al Shabaab. Hij heeft zijn land van herkomst al 3 jaar geleden verlaten, wat ook een belangrijke impact gehad heeft op zijn geheugen.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen.”

Eerste verzoekster licht toe als volgt:

“In casu, moet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoekster een heel kwetsbaar profiel heeft : zij is een jonge vrouw’ die haar beide ouders heeft verloren. Haar moeder heeft haar achtergelaten en haar vader werd vermoord.

Verzoekster was verder nog heel jong wanneer zij Somalië verlaten heeft, aangezien zij amper 16 jaar oud was. Zij heeft haar hele leven lang geleefd onder het bewind en/of de vrees van Al Shabaab.

Er dient ook rekening gehouden worden met het feit dat verzoekster in Somalië een genitale verminking heeft ondergaan. Genitale verminkingen vormen echter een schending van artikel 3 van het EVRM.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoekster heel kwetsbaar is. Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoekster aan wat zij meegemaakt heeft in Somalië. Inderdaad :

“Herinneringen voor traumatische gebeurtenissen zijn opmerkelijk verschillend van normale herinneringen. Zo heeft studie uitgezegen dat wanneer een persoon iets traumatisch ervaart (levensbedreigend of waarbij zijn fysieke integriteit wordt bedreigd of deze van een naaste), de herinneringen van deze ervaring van een andere aard zijn:

‘The characteristic of traumatic memories is that they are fragments, usually sensory impressions; they may be images, sensations, smells or emotional states. This means that when somebody is interviewed and asked about an experience that was traumatic, and has only, or largely, memories of this fragmentary type, they are unlikely to be able to produce a coherent verbal narrative, quite simply because no complete verbal narrative of their experience exists.

De verschillende elementen die de kwetsbaarheid van verzoekster uitleggen, en in het bijzonder haar jonge leeftijd, spelen ook een belangrijke rol bij de evaluatie van de kennis die van verzoekster verwacht kan worden betreffende haar regio van herkomst.

Verzoekster was inderdaad pas 16 jaar oud wanneer zij haar land van herkomst heeft verlaten en zij was amper 12 jaar oud wanneer de Somalische overheid haar dorp zou hebben overgenomen van Al Shabaab. Zij heeft haar land van herkomst al 3 jaar geleden verlaten, wat ook een belangrijke impact gehad heeft op haar geheugen.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen.”

Tweede verzoekster licht toe als volgt:

“In casu, moet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoekster een heel kwetsbaar profiel heeft : zij is een jonge vrouw’ die haar beide ouders heeft verloren. Haar moeder heeft haar achtergelaten en haar vader werd vermoord.

Verzoekster was verder nog heel jong wanneer zij Somalië verlaten heeft, aangezien zij amper 14 jaar oud was. Zij heeft haar hele leven lang geleefd onder het bewind en/of de vrees van Al Shabaab.

Er dient ook rekening gehouden worden met het feit dat verzoekster in Somalië een genitale verminking heeft ondergaan. Genitale verminkingen vormen echter een schending van artikel 3 van het EVRM.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoekster heel kwetsbaar is. Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoekster aan wat zij meegemaakt heeft in Somalië. Inderdaad :

“Herinneringen voor traumatische gebeurtenissen zijn opmerkelijk verschillend van normale herinneringen. Zo heeft studie uitgezegen dat wanneer een persoon iets traumatisch ervaart (levensbedreigend of waarbij zijn fysieke integriteit wordt bedreigd of deze van een naaste), de herinneringen van deze ervaring van een andere aard zijn:

‘The characteristic of traumatic memories is that they are fragments, usually sensory impressions; they may be images, sensations, smells or emotional states. This means that when somebody is interviewed and asked about an experience that was traumatic, and has only, or largely, memories of this fragmentary type, they are unlikely to be able to produce a coherent verbal narrative, quite simply because no complete verbal narrative of their experience exists.

De verschillende elementen die de kwetsbaarheid van verzoekster uitleggen, en in het bijzonder haar jonge leeftijd, spelen ook een belangrijke rol bij de evaluatie van de kennis die van verzoekster verwacht kan worden betreffende haar regio van herkomst.

Verzoekster was inderdaad pas 14 jaar oud wanneer zij haar land van herkomst heeft verlaten en zij was amper 10 jaar oud wanneer de Somalische overheid haar dorp zou hebben overgenomen van Al Shabaab. Zij heeft haar land van herkomst al 3 jaar geleden verlaten, wat ook een belangrijke impact gehad heeft op haar geheugen.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen.”

- Verzoekers gaan nog in op de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal.

Zij geven eerst een theoretische toelichting. *In casu* voeren zij aan dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit essentieel is aangezien verzoekers duidelijk problemen ondervinden om hun herkomst te staven en geen identiteitsdocumenten kunnen voorleggen.

Verzoekers achten het dan ook van essentieel belang dat de commissaris-generaal hen meer vragen zou gesteld hebben over hun regio van herkomst, die “*meer geschikt*” zouden zijn geweest voor hun profiel. Eerste verzoeker en verzoeksters voeren hierbij aan dat de commissaris-generaal bijna geen rekening heeft gehouden met alle informatie die zij hebben kunnen geven. Er werd aldus enkel rekening gehouden met de negatieve elementen van hun verklaringen, maar niet met de positieve elementen.

Tweede verzoeker licht nog toe als volgt:

“Verwerende partij heeft bijna enkel vragen gesteld over de aanwezigheid van Al Shabaab en de veiligheidstroepen, en betreffende de eventuele veiligheidsincidenten in de regio van herkomst.

Verwerende partij heeft echter amper vragen gesteld betreffende andere onderwerpen, zoals bijvoorbeeld het dagelijkse leven in het dorp van herkomst, de natuurelementen, de trips van verzoeker aan zee, enz. Deze onderwerpen zouden echter meer geschikt zijn geweest rekening houdend met het profiel van verzoeker.

Dit was des te belangrijker aangezien verzoeker (i.) heel kwetsbaar is en nog steeds moeilijkheden ondervindt om te spreken over wat hem overkomen is in Somalië (zie o.a. NPO, p. 18 et 19), (ii.) een niet-begeleide minderjarige vluchteling is, wat een impact heeft op de bewijsplicht die op hem rust, (iii.) jong was wanneer hij in Somalië leefde en (iv.) een jeugdige houding heeft die niet kon ontsnappen aan verwerende partij.

Verzoeker wenst nogmaals te onderlijnen dat hij nog heel klein was wanneer hij in Somalië geleefd heeft en dat hij zich niet bewust was van de machtswisselingen en van de politieke, strategische en militaire kwesties.”

Verzoekers besluiten dat uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal de samenwerkingsplicht schendt.

- Verzoekers gaan tot slot nog in op het “[v]oordeel van de twijfel”.

Zij geven eerst een theoretische toelichting. Daarna voeren zij aan dat, gelet op de verschillende elementen die reeds werden aangehaald, waarbij tweede verzoeker nog wijst op zijn jeugdige leeftijd hen op zijn minst het voordeel van de twijfel moet worden gegund. Zij achten dit des te belangrijk daar zij onmogelijk teruggestuurd kunnen worden naar hun regio van herkomst omdat Al-Shabaab strijders hun dorp opnieuw hebben ingenomen (zie *infra*). Zij menen dat gezien hun verklaringen een “twijfel” op zijn minst niet kan worden uitgesloten. Eerste verzoeker benadrukt hierbij dat de commissaris-generaal gedurende zijn persoonlijk onderhoud zelf verklaarde dat verzoeker informatie heeft kunnen geven over zijn dorp en de omgeving (administratief dossier eerste verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19).

Verzoekers besluiten uit hetgeen voorafgaat dat de commissaris-generaal hun zaak onvoldoende heeft onderzocht. De bestreden beslissing heeft hun uiteindelijke nood aan internationale bescherming niet geëvalueerd. Verzoekers vrezen een terugkeer naar Somalië wegens de problemen die zij er gekend hebben. Hun vader werd vermoord door leden van de clan Tunni nadat hij een verkeersongeluk veroorzaakte. Bij het ongeluk vielen meerdere doden en gewonden. Verzoekers’ vader kon de vergoedingen voor de overledenen niet betalen. Verzoekers vrezen dan ook represailles van deze clan. Verder is het helemaal onmogelijk voor verzoekers om terug te keren naar Somalië, omdat zij er geen ouders en bijna geen sociaal netwerk hebben. Zij vrezen ten slotte ook de algemene veiligheidssituatie in Somalië.

In ondergeschikte orde, het tweede onderdeel van het middel, gaan verzoekers in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij geven een korte theoretische toelichting en voeren *in casu* aan dat zij bij een terugkeer naar Somalië onmenselijke of vernederende behandelingen vrezen, daar zij uit een district komen waar Al-Shabaab nog steeds aan de macht is. Zij citeren uit een persartikel van The Horn Observer waaruit blijkt dat Al-Shabaableden in juni 2021 hun dorp van herkomst opnieuw hebben overgenomen. Uit dit artikel blijkt duidelijk dat de situatie in hun regio van herkomst nog uitermate instabiel is en verzoekers aldus niet kunnen worden teruggestuurd naar hun regio van herkomst.

Verzoekers merken verder op dat zij in Somalië bijna geen sociaal netwerk meer hebben en bijgevolg geen realistische hervestigingsmogelijkheden. Ongeacht hun regio van herkomst, kunnen zij dus niet worden teruggestuurd naar Somalië. Zij merken op dat de situatie in Somalië over het algemeen nog steeds zorgwekkend is. Dit wordt bevestigd door de commissaris-generaal die stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië nog altijd grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict. Verzoekers menen dat zij in Somalië, als weeskinderen, zonder werkervaring en “*échte opleiding*” hoe dan ook in een preciaire situatie terecht zullen komen. Dit kan niet worden aanvaard. Tweede verzoeker meent dat dit in het bijzonder voor hem geldt omdat hij nog heel jong is. Er staat verzoekers een zeer onzekere toekomst te wachten in Somalië, in Lower Shabelle of elders. Zij benadrukken dat hun Somalische nationaliteit niet wordt betwist.

3.1.2. In de nota’s met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegronnd middel werd aangevoerd en voegt als bijlage een lijst van ACLED inzake veiligheidsincidenten in Maringuwaay van 2014 tot 2018 toe.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissingen heeft gesteund. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Verzoekers slagen er niet in hun relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming. Het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Het is dan aan de bevoegde instantie om te beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielaanspraak. Van verzoekers worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over hun identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu treedt de Raad de commissaris-generaal vooreerst bij dat tweede verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over haar leeftijd. Waar zij in haar verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie in twijfel trekt, merkt de Raad op dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoekster had de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State, doch zij geeft zelf in haar verzoekschrift aan dat zij dergelijk beroep niet heeft ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat zij ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat tweede verzoekster minderjarig is. Na confrontatie met het leeftijdsonderzoek (administratief dossier tweede verzoekster, DVZ-verklaring, stuk 8, p. 6; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4) blijft zij vasthouden, zelfs nog in haar verzoekschrift, aan haar ongeloofwaardig geachte geboortedatum. Dergelijke houding toont aan dat tweede verzoekster weldegelijk bewust tracht de Belgische instanties te misleiden. De vaststelling dat tweede verzoekster valse verklaringen heeft afgelegd over haar werkelijke leeftijd, wat een relevante element is voor een correcte inschatting van haar nood aan internationale bescherming, is aldus nefast voor haar algehele geloofwaardigheid.

De Raad is verder van oordeel dat verzoekers tevens ongeloofwaardige verklaringen afleggen over hun profiel en hun financiële situatie. De bestreden beslissing wees er in dit verband vooreerst terecht op dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoeker, als oudste zoon van een gezin van vijf kinderen met een alleenstaande vader, volgens zijn verklaringen niet meer initiatief zou hebben moeten nemen om bij te dragen aan het levensonderhoud van het gezin. Eerste verzoeker verklaarde dat hij soms werkte op de velden van anderen, doch dit enkel deed om naar de cinema te kunnen gaan (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9). Verzoeker verklaarde bovendien bij aanvang van de procedure dat hij ook werkte op het veld van zijn vader (*Ibid.*, DVZ-verklaring, stuk 7, p. 7), terwijl hij hier tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding meer van maakte. Het is verder niet aannemelijk dat hun vader, die volgens verzoekers' verklaringen als alleenstaande vader voor het levensonderhoud van vijf kinderen diende in te staan, voor verzoekers een paspoort zou laten aanmaken zonder dat zij enige concrete reisplannen hadden (*Ibid.*, p. 10; administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 22-23; administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17; administratief dossier tweede verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Gelet op de kosten die gepaard gaan met het aanmaken van een paspoort, hecht de Raad verder geen geloof aan verzoekers' verklaringen met betrekking tot de financiering van hun reisweg. Zo verklaarde eerste verzoeker dat verzoekers' reis van Somalië via Ethiopië naar Soedan georganiseerd en betaald werd door een vriend van hun vader, doch verzoeker weet niet hoeveel er betaald werd (administratief dossier eerste verzoeker, DVZ-verklaring, stuk 7, p. 11). De Raad acht het niet aannemelijk dat eerste verzoeker, als oudste zoon van een gezin zonder vader en moeder, niet meer informatie zou hebben over hoe de reis van zichzelf en zijn broer en zussen werd gefinancierd. Verder acht de Raad het niet geloofwaardig dat eerste verzoeker verklaarde dat zij niets

betaald hebben aan de smokkelaar voor hun reis van Italië naar België omdat zij geen geld hadden (*Ibid.*). Het is immers niet aannemelijk dat de smokkelaar verzoekers in dergelijke omstandigheden van Italië naar België zou brengen zonder enige tegenprestatie te eisen. De Raad is aldus van oordeel dat voorgaande vaststellingen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen over hun profiel en hun levensomstandigheden voor hun vertrek naar België.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bovendien bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen met betrekking tot hun voorgehouden verblijf in hun vermeende regio van herkomst tot aan hun vertrek naar België. De Raad stelt vast dat verzoekers' verweer in de verzoekschriften de omstandige motivering in de bestreden beslissingen op dit punt niet kan weerleggen of in een ander daglicht kan stellen. De bestreden beslissingen oordeelden terecht dat verzoekers geen doorleefde, correcte en coherente verklaringen konden afleggen met betrekking tot (i) de verschillende machtshebbers in hun regio voor hun vertrek en over (ii) hun dagelijkse leven onder het bewind van Al-Shabaab en dat (iii) hun kennis van recente veiligheidsincidenten in hun regio lacunair is.

Verzoekers trachten de vaststellingen in de bestreden beslissingen te minimaliseren. Zij verwijzen naar hun jonge leeftijd ten tijde van hun vertrek in Somalië. Ze baseren zich op hun profiel van kinderen die hun ouders hebben verloren. De Raad is echter van oordeel dat ook van personen met dit profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kunnen geven en kunnen antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken in verband met hun eigen leefomgeving en regio van herkomst. Eerste verzoeker was achttien jaar oud ten tijde van zijn vertrek uit Somalië. Eerste verzoekster was zestien jaar oud bij haar vertrek uit Somalië en tweede verzoekster was, gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek (zie *supra*) minstens zeventien jaar oud toen zij Somalië verliet. Zij hadden reeds de jaren des ondersheids bereikt. Tweede verzoeker was volgens zijn verklaringen slechts twaalf jaar oud ten tijde van zijn vertrek uit Somalië. Er kan dus ook van hem een zekere kennis van zijn leefomgeving voor zijn vermeende vertrek uit zijn regio worden verwacht. Dit kan tevens blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud in zijn hoofde, waaruit blijkt dat verzoeker op andere aspecten van zijn dagelijkse leefwereld dan deze die in de bestreden beslissing werden aangehaald wel degelijk verklaringen heeft kunnen afleggen (administratief dossier tweede verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5-8).

Verzoekers' jonge leeftijd ten tijde van hun vertrek uit Somalië vormt geen afdoende verklaring, noch verschoning voor hun vastgestelde lacunaire kennis en vage verklaringen met betrekking tot recente gebeurtenissen in hun voorgehouden regio van herkomst. Ook het feit dat zij deze regio al gedurende enige tijd verlaten hebben biedt onvoldoende verschoning voor deze vaststellingen. Verzoekers zelf benadrukken dat zij over andere aspecten van hun dagelijkse leefwereld ook verklaringen hebben kunnen afleggen. Van hen wordt verwacht dat zij ook de veiligheidssituatie in hun regio van herkomst voor hun vertrek naar België op een gedetailleerde, correcte en doorleefde wijze kunnen toelichten, *quod non*.

Verzoekers voeren nog aan dat het door hen voorgehouden profiel een impact heeft op hun herinneringen. De Raad wijst erop dat het louter citeren van algemene informatie inzake traumatische herinneringen niet aantoonbaar is dat er trauma's bestaan in verzoekers' hoofde die van die aard zijn dat hun cognitieve geheugen is aangetast waardoor zij niet in staat zouden zijn om doorleefde en consistente verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen voor hun vertrek. Zij brengen hier geen bewijs van bij, noch kan dit blijken uit de notities van de persoonlijk onderhoud. De stelling in het verzoekschrift dat zij over andere aspecten van hun dagelijkse leefwereld wel gedetailleerde en consistente verklaringen kunnen afleggen, staat hier immers haaks op.

Gelet op hetgeen voorafgaat besluit de Raad dat verzoekers' profiel, dat overigens slechts steunt op de door hen afgelegde verklaringen, niet overtuigt als verschoningsgrond voor hun ontoereikende kennis met betrekking tot hun directe leefomgeving.

De loutere herhaling van verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud over het leven onder het bewind van Al-Shabaab doet verder geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Zij menen dat zij op andere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud verklaringen aflegden over hun leven onder het bewind van Al-Shabaab. Dit gegeven doet op zich geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen dat verzoekers' verklaringen op dit punt vaag en ondoorleefd zijn. Zij werden hier uitdrukkelijk over bevraagd, doch zijn er niet in geslaagd om dit op een voldoende doorleefde en samenhangende wijze toe te lichten. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat dit de geloofwaardigheid van

verzoekers' verklaringen over hun voorgehouden verblijf in Maringuwaay tot aan hun vertrek naar België ondergraaft.

Verzoekers bekritisieren ook de bewijswaarde van de landeninformatie in het administratief dossier die hun lacunaire kennis van de machtshebbers en veiligheidsincidenten in hun herkomstregio staft. Zij voeren aan dat nieuwsberichten vaak worden opgesteld op basis van verklaringen van de Somalische overheid en er geen controle is van deze informatie op het terrein. De Raad merkt op dat dit een loutere bewering betreft die zij niet staven aan de hand van concrete elementen of gegevens. Het komt dan ook aan verzoekers toe om *in concreto* aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet correct of onbetrouwbaar is of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken.

Het concrete verweer dat de informatie van ACLED, waarnaar de commissaris-generaal verwijst, niet toegankelijk is en zij deze informatie aldus niet kunnen verifiëren, vindt geen steun in de administratieve dossiers. Deze bevatten immers een document van ACLED met betrekking tot veiligheidsincidenten in hun dorp in de periode van 2014 tot 2018 (administratieve dossiers verzoekers, Landeninformatie, stuk 7, nr. 1). De commissaris-generaal heeft bovendien nog een volledige en beter leesbare kopie van deze informatie toegevoegd aan de nota's met opmerkingen. Er kan niet blijken dat de commissaris-generaal deze informatie foutief zou hebben geïnterpreteerd in de bestreden beslissingen. Ook de bewering dat er geen vertalingen van de artikels opgesteld in het Somalisch in de administratieve dossiers vindt geen steun in de administratieve dossiers, die wel degelijk een Engelse vertaling van de persartikels bevatten (*Ibid.*, nrs. 5 en 7). Verzoekers tonen op geen enkele manier aan dat deze vertaling niet correct zou zijn dan wel dat deze informatie onbetrouwbaar is of foutief werd geïnterpreteerd. Waar verzoekers nog aanvoeren dat het artikel van RBC Radio (*Ibid.*, nr. 2) onvoldoende precies is en niet aanduidt op welke bron het is gebaseerd, merkt de Raad andermaal op dat verzoekers hiermee niet *in concreto* aantonen dat deze informatie niet correct of onbetrouwbaar zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De informatie in het artikel, dat de overheid en AMISOM op 1 oktober 2014 bezig waren aan een opmars naar Barawe, wordt bevestigd in de bijgebrachte COI Focus (*Ibid.*, nr. 3). Die COI Focus stelt dat de overheid en AMISOM op 5 oktober 2014 Barawe veroverden op Al-Shabaab.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat verzoekers' kritiek op de bijgebrachte landeninformatie niet van die aard is om aan te tonen dat deze onbetrouwbaar of incorrect zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. Dit verweer doet aldus geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze informatie en verzoekers' verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

Verzoekers voeren, onder verwijzing naar algemene informatie, nog aan dat de overheid enkel formeel aanwezig was in hun dorp, doch dat Al-Shabaab nog steeds 's nachts het dorp binnenkwam en er de controle had. Zo menen zij dat de situatie in het dorp beïnvloed werd door verschillende actoren. De Raad is echter van oordeel dat ook in dergelijke situatie redelijkerwijze van verzoekers kan worden verwacht dat zij een voldoende doorleefde, coherente en met objectieve informatie overeenstemmende kennis hebben over de machtshebbers in hun dorp. Hun verweer dat zij hun eigen versie, visie en percepties op de situatie leveren en dit wordt beïnvloed door een heleboel subjectieve elementen, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat van hen kan worden verwacht dat hun verklaringen corresponderen met de beschikbare landeninformatie. Verzoekers waren jong, onervaren en gewend aan de aanwezigheid van de verschillende actoren in hun dorp. Zij waren zich dan ook niet per se bewust van alle machtshebbers in hun dorp en de bijhorende politieke, strategische en militaire kwesties in hun regio. Desalniettemin wordt aangenomen dat hun kennis ontoereikend is. Van verzoekers kan worden verwacht dat zij minimaal op de hoogte zijn, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is. Bovendien wijst de Raad erop dat de aanwezigheid van de overheidstroepen en AMISOM in hun dorp een kennis betreft die betrekking heeft op hun dagelijkse leefomgeving en leefwereld en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Hun verweer dat de toegang in Somalië anders is dan in België, kan niet worden aangenomen ter verschoning van verzoekers' lacunaire kennis op dit punt. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan aldus wel degelijk van verzoekers worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kunnen geven en kunnen antwoorden op vragen over eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de machtshebbers en -overnames in hun dorp.

Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissingen is dit echter niet het geval. In de verzoekschriften blijven zij volharden dat de veiligheidstroepen hun dorp niet zijn binnengevallen, doch mogelijk de controle in de regio overnamen en meteen zijn doorgedaan naar strategische punten. Dit is niet in overeenstemming met de beschikbare informatie (*Ibid.*, nrs. 1 en 3).

Hieruit blijkt genoegzaam dat overheidstroepen op 1 oktober 2014 het dorp Maringubaay hebben ingenomen en dat Al-Shabaab strijders gevlucht zijn bij de aankomst van de overheidssoldaten in het dorp. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekers geheel niet op de hoogte lijken te zijn van deze machtsovername in hun dorp van herkomst, hetgeen niet aannemelijk is en erop duidt dat zij dit incident niet werkelijk hebben meegemaakt.

Waar verzoekers aanvoeren dat zowel de Oegandese als de Burundese troepen lid zijn van AMISOM, merkt de Raad op dat uit de beschikbare informatie (*Ibid.*, nr. 2) duidelijk blijkt dat de AMISOM-troepen die actief waren in de regio Lower Shabelle Oegandese troepen betroffen. Van verzoekers kan worden verwacht dat zij correcte verklaringen kunnen afleggen over de AMISOM-troepen aanwezig in hun regio. Eerste verzoeker en verzoeksters maken enkel melding van Burundese troepen in hun regio (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11, 15 en 17; administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13, 15 en 17; administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11, 12 en 13). Dit ondergraaft verder hun verklaringen over hun verblijf in hun regio van herkomst tot aan hun vertrek naar België.

Tweede verzoeker stelt in zijn verzoekschrift nog dat niet van hem kan worden verwacht dat hij weet wie in Barawe de controle had, rekening houdend met zijn jonge leeftijd en het feit dat hij zelf niet afkomstig is uit Barawe, dat op 40 km van zijn dorp ligt. De Raad merkt echter op dat verzoeker zelf verklaarde dat leden van Al-Shabaab vanuit Barawe naar zijn dorp kwamen en dat ook mensen van zijn dorp zeiden dat Al-Shabaab orders geeft vanuit Barawe tot aan zijn vertrek uit zijn dorp (administratief dossier tweede verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8-9; 14-15). Deze verklaringen zijn niet in overeenstemming met de beschikbare landeninformatie (administratieve dossiers verzoekers, Landeninformatie, stuk 7, nr. 3), waaruit blijkt dat Barawe op 5 oktober 2014 werd veroverd door de overheid. De Raad wijst erop dat van verzoeker, zelfs rekening houdende met zijn jonge leeftijd, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zijn verklaringen over zijn regio van herkomst overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie. Gelet op voormelde vaststellingen is dit evenwel niet het geval.

Verzoekers voeren, ter minimalisering van de vaststellingen in de bestreden beslissingen met betrekking tot hun lacunaire kennis van de recente veiligheidsincidenten in hun regio, aan dat dit vaak incidenten betroffen met een beperkte impact en weerklank, aangezien er vaak geen burgerslachtoffers vielen. Het enkele feit dat er bij de door de commissaris-generaal aangehaalde veiligheidsincidenten geen burgerslachtoffers vielen, betekent niet dat van verzoekers niet kan worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met hun regio van herkomst. Uit de beschikbare informatie (*Ibid.*, nr. 1) blijkt dat in verzoekers' dorp meermaals explosies, aanvallen en schietincidenten plaatsvonden, hetgeen een kennis betreft die in het dagelijkse leven kan worden opgemerkt en ervaren. Er kan worden aangenomen dat verzoekers zich niet elk incident herinneren of hierover hebben gehoord, maar zij moeten met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen kunnen vertellen over de incidenten en de gebeurtenissen die in hun herkomstregio plaatsvonden. Dat verzoekers zich geen van dergelijke incidenten zouden herinneren wanneer hen hiernaar wordt gevraagd, zoals blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing, is niet aannemelijk. Het duidt erop dat zij deze incidenten in hun voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk hebben meegemaakt.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat de commissaris-generaal verwijst naar verschillende incidenten die zich hebben afgespeeld op de militaire basis, doch dat deze basis zich buiten hun dorp bevindt, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft. De Raad stelt vast dat de beschikbare informatie (*Ibid.*, nrs. 1 en 9) uitdrukkelijk melding maakt van een AMISOM-basis in het dorp Maringuwaay. Hoe dan ook is de Raad van oordeel dat van verzoekers redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij ook kennis kunnen hebben van incidenten die plaatsvonden op de AMISOM-basis nabij hun dorp. Dit verweer biedt aldus geen afdoende verklaring voor hun lacunaire kennis van de veiligheidsincidenten in hun dorp en de nabije omgeving. Die ontoereikende kennis is over het algemeen te lacunair om aan te tonen dat zij tot aan hun vertrek naar België in het dorp Maringuwaay hebben verbleven.

Tweede verzoeker kan verder niet worden bijgetreden waar hij nog aanvoert dat van hem, gelet op zijn jeugdige leeftijd, geen kennis van andere clans in Somalië kan worden verwacht. De Raad wijst hierbij vooreerst op wat hierboven werd uiteengezet met betrekking tot verzoekers jeugdige leeftijd (zie *supra*). De bestreden beslissing in zijn hoofde oordeelde bovendien terecht dat het, gelet op het belang van het clansysteem in Somalië, niet aannemelijk is dat verzoekers clankennis dusdanig beperkt is, zelfs indien er rekening wordt gehouden met zijn jeugdige leeftijd.

Tweede verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die deze motivering in de bestreden beslissing weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat de commissaris-generaal hen vragen had moeten stellen die meer geschikt zouden zijn geweest voor hun profiel, merkt de Raad op dat dit verweer geen steun vindt in de administratieve dossiers. Hieruit kan immers blijken dat verzoekers extensief werden ondervraagd over hun regio van herkomst, met vragen die aansluiten bij verzoekers' eigen leefwereld en profiel. De Raad herhaalt bovendien dat verzoekers' kennis van de machtshebbers en veiligheidsincidenten in hun regio tevens betrekking heeft op verzoekers' dagelijkse leefwereld, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers hier correcte en doorleefde verklaringen kunnen afleggen. Verzoekers' verklaringen op dit punt zijn echter ontoereikend om hun verklaringen inzake hun voorgehouden verblijf in Maringuwaay tot aan hun vertrek naar België te ondersteunen.

Met de minderjarigheid van tweede verzoeker werd rekening gehouden. Er werd aan hem immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielpcedure. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gehoord in de aanwezigheid van een voogd en advocaat. Het persoonlijk onderhoud werd bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die tijdens het onderhoud rekening heeft gehouden met zijn minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoeker op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. De loutere verwijzing naar tweede verzoekers' minderjarigheid en zijn kwetsbaarheid is onvoldoende om aan te tonen dat de vragen over zijn herkomst niet waren aangepast aan zijn profiel, noch dat zijn verklaringen te streng zouden zijn beoordeeld.

Waar verzoekers aanvoeren dat zij veel andere informatie hebben kunnen geven over hun dorp en regio van herkomst (hun dorp, wegen en routes, gebouwen, de clans, namen en clans van belangrijke figuren, dorpen rondom hun dorp, de seizoenen, landbouwkennis, de prijs van voedingswaren, hoe aan water te geraken) merkt de Raad op dat deze kennis verzoekers' herkomst uit de regio van Maringuwaay kan staven, die *in se* in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op hun kennis van recente gebeurtenissen in hun regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoekers tot aan hun vertrek naar België in hun voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven. Ook verzoekers verwijzingen naar hun verklaringen over de droogte doen op zich geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen die op zich volstaan om te besluiten dat verzoekers hun voorgehouden verblijf in hun vermeende regio van herkomst tot aan hun vertrek naar België niet aannemelijk maken. Ten aanzien van het verwijt dat de commissaris-generaal enkel rekening hield met de negatieve elementen van hun verklaringen en niet met de positieve elementen, merkt de Raad op dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoekers in de bestreden beslissingen op te nemen.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én in de periode nadien. U kan verder niet op een duidelijke manier weergeven wanneer Al Shabaab de macht had in uw dorp, noch op welke manier, en u bent duidelijk niet op de hoogte van (recente) aanslagen en incidenten in en rond uw beweerde dorp van herkomst.

Vooreerst vallen enkele bedenkingen te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt gelegen tussen Baraawe en Buulo Mareer. Uw vader was chauffeur en uw moeder is sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (zie notities CGVS, p. 3-5). Desondanks kon u, maar ook uw broer en uw twee zussen, jarenlang school lopen, aldus uw verklaringen. Het is merkwaardig dat u in dergelijke gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het echter vooral opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge man met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden over uw leefomgeving. Gezien uw geschetst profiel – een jongeman die school liep, wiens vader chauffeur was in de ruime omgeving rond uw beweerde dorp van herkomst, die beschikte

over een paspoort (aangevraagd in de stad Buulo Mareer), die het dorp af en toe verliet (onder meer om naar de kust te gaan) maar ook naar andere steden zoals Marka – verwacht het CGVS dat u duidelijk, doorleefd en gedetailleerd kan vertellen over uw leven in het dorp en de machthebbers in dit dorp. Vooral wat dit laatste betreft schiet u echter schromelijk tekort zoals hieronder uitgebreid gemotiveerd zal worden.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw beweerde dorp van herkomst zeer vaag en onsamenhangend en kan u erg beperkt vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab. Gevraagd wie de macht had in uw dorp op het moment dat u uw land verliet, antwoordt u vaagweg dat de overheid dichtbij was, en dat Al Shabaab op een andere plaats dichtbij het dorp was, en dat de mensen bang waren van Al Shabaab, maar minder van de overheid (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd waar de regering dan was, laat u twee namen van dorpen vallen, maar u voegt eraan toe dat ze geen kampen in de buurt hadden en dat ze in Buulo Mareer waren – maar dat ze af en toe in de richting van het dorp kwamen (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd waar Al Shabaab dan was, vernoemt u een veel verder gelegen stad Kuntuwaarey, en laat u ook de stad Baraawe vallen (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd of er een periode was dat Al Shabaab de volledige controle over het dorp had, antwoordt u dat ze er waren tussen 2011 en 2015, maar dat ze de macht in Buulo Mareer en Kuntuwaarey verloren in 2017 (zie notities CGVS, p.10). Vervolgens gevraagd wat u bedoelt met de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp tussen 2011 en 2015 en wat de impact op het dorp was, verklaart u dat ze geen basis in het dorp hadden, maar dat ze gemaskerd naar het dorp kwamen om te patrouilleren (zie notities CGVS, p.10). U verklaart verder dat Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in het naburige Baraawe (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd naar de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op uw persoonlijke leven, antwoordt u in heel erg algemene bewoordingen dat je je haar niet op een bepaalde manier moest knippen, dat ze geen films toelieten, maar ook geen voetbal spelen (zie notities CGVS, p.10). Het is echter op zich al vreemd dat u enerzijds laat uitschijnen dat Al Shabaab de macht in het dorp had tussen 2011 en 2015, en dat u, maar ook uw zussen, zonder al te veel problemen gewoon naar school konden gaan. Als het over uw eigen ervaringen onder het bewind van Al Shabaab gaat, komt u ook niet verder dan algemeenheden over een verboden haarsnit en voetbalwedstrijden. Indien u daadwerkelijk een groot deel van uw jeugd onder het terreurbewind van Al Shabaab zou hebben geleefd, maar redelijkerwijs verwacht worden dat u meer gedetailleerde en meer doorleefde verklaringen kan geven over uw eigen ervaringen onder dit bewind. Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u ook gevraagd of er ooit regeringssoldaten in het dorp zijn geweest waarop u antwoordt van niet. U voegt eraan toe dat Burundese en Somalische soldaten niet tot in het dorp kwamen, maar vooral in de steden waren en af en toe in de richting van het dorp kwamen (zie notities CGVS, p.11).

Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober 2014 veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaab bolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt zelfs dat zij in uw dorp gestationeerd waren.

Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt u nogmaals gevraagd naar de periode onder Al Shabaab bewind en naar de aanwezigheid van overheidstroepen in en rond uw dorp in de periode 2014-2015, maar u antwoordt daarentegen dat Al Shabaab er zelfs nog in 2016 was, maar dat ze uiteindelijk in de richting van Baraawe gingen omdat de overheidstroepen Buulo Mareer naderden (zie notities CGVS, p.17). U verklaart dat er in de periode 2014-2015 geen overheidstroepen in of rond uw dorp waren, aangezien ze grotere problemen hadden zoals gevechten in Marka (zie notities CGVS, p.17). Zelfs wanneer u geconfronteerd wordt met de beschikbare landeninformatie waarin aangegeven wordt dat Al Shabaab in 2014 het dorp verliet omdat overheidstroepen het dorp naderden en innamen, blijft u volhouden dat dit niet kan, dat de Somalische troepen gekomen zouden zijn, aangezien de vlag van Al Shabaab tot 2015 of 2017 in het dorp gehangen zou hebben (zie notities CGVS, p.17). U blijft ook volhouden dat er enkel overheidstroepen in de buurt van uw dorp zijn geweest in 2017 (zie notities CGVS, p.17). Zoals hierboven aangehaald zegt objectieve landeninformatie nochtans duidelijk dat overheidstroepen uw dorp innamen in 2014 en dat Al Shabaab in die periode het dorp verliet (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich deze ingrijpende gebeurtenis zou herinneren zowel in de tijd als qua beleving.

Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag, onsamenhangend en op sommige punten zelfs niet correct. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wordt u immers meermaals de vraag gesteld of er ooit (veiligheids)incidenten zijn geweest in uw dorp, of rond uw dorp, maar in eerste instantie antwoordt u telkens dat u geen weet heeft van enige incidenten (zie notities CGVS, p.11 – p.17). Wanneer u gewezen wordt op de beschikbare info die stelt dat er in 2015 verschillende incidenten zijn geweest in uw dorp – toen u vijftien jaar oud was – verwijst u naar een incident waarbij Al Shabaab leden getroffen werden door Amerikaanse vliegtuigen – maar u voegt er meteen aan toe dat dit incident ver van uw dorp plaatsvond (zie notities CGVS, p.17). Uiteindelijk weet u slechts één incident min or meer weer te geven met name de dood van Xasan Dheere in 2015 – de ‘chairman’ van het dorp – die door Al Shabaab leden zou zijn omgebracht in het dorp in 2015 (zie notities CGVS, p.18). Het kan op zijn minst vreemd genoemd worden waarom u dit incident niet eerder vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, maar het is nog frappanter dat u hoegenaamd niet op de hoogte blijkt te zijn van vele andere incidenten die zich in uw dorp, maar ook in de buurt van uw dorp, aan de grote weg, hebben afgespeeld vanaf 2014 – na de verdrijving (zonder geweld) van Al Shabaab uit uw beweerde dorp van herkomst. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018, heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwonden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari 2018, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart 2018, werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u niet op de hoogte bent van deze veelvuldige incidenten, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio, maar ook omdat zelfs in het jaar 2018, het jaar van uw beweerde vertrek uit dit dorp, meerdere ernstige incidenten in uw dorp hebben plaatsgevonden. Uw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden bijgevolg verder ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Uit bovenstaande vaststellingen leidt het CGVS dan ook af dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft uw beweerde (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay, gelegen in het district Baraawe, in de provincie Lower Shabelle. U blijft vooreerst erg op de vlakte over de periode waarin Al Shabaab de macht en controle had in uw dorp. Verder legt u erg beperkte en weinig doorleefde verklaringen af over een groot deel van uw jeugd onder Al Shabaab bewind. Maar bovenal bent u niet op de hoogte van de inname van uw dorp door overheids troepen in 2014, noch van een reeks impactvolle (veiligheids)incidenten die hierna plaatsvonden in en rond uw dorp – tot in 2018 – het jaar van uw beweerde vertrek uit Somalië.”

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoeker is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je de laatste jaren voor je vertrek uit het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

Bij de beoordeling van je beweerde herkomst uit Zuid-Somalië hield het CGVS rekening met jouw jonge leeftijd – zowel op het moment van je vlucht uit je land van herkomst (twaalf jaar) als op het moment van je persoonlijk onderhoud voor het CGVS (vijftien jaar) – maar ook met de verklaringen van je oudere broer en zussen – die net als jij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend bij de Belgische instanties - voor het CGVS tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouden, maar zelfs deze elementen mee in rekening gebracht, komt het CGVS tot de conclusie dat je niet weet te overtuigen wat betreft jouw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay gelegen in de Somalische provincie Lower Shabelle.

Zo leg je weinig doorleefde verklaringen af over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab maar ook na deze periode. Je bent echter vooral niet op de hoogte van aanslagen en incidenten die hebben plaatsgevonden in en rond je dorp van herkomst in de jaren voor je beweerde vertrek uit je geboortedorp.

Eerst en vooral staat het CGVS stil bij het door jou geschetste profiel van zowel jezelf als je andere familieleden. Je haalt aan dat je op jonge leeftijd reeds naar de Koranschool ging en dat je twee jaar naar een reguliere school bent gegaan in je dorp (zie notities CGVS, p. 6-7). Je vertelt verder dat je vader werkte als chauffeur en veel heen en weer reed tussen dorpen en steden in jouw regio van herkomst (zie notities CGVS, p.8). Ook jouw oudere broer en zussen liepen jarenlang school in je geboortedorp (zie notities CGVS, p.8-9). Je geeft verder aan dat je niet vaak naar andere plaatsen ging, maar dat je wel één of twee keer naar de stad Buloo Mareer bent geweest – onder meer om foto's te laten maken voor een paspoort – en dat je af en toe naar de kust ging op vrijdagen (op anderhalf of twee uur gelegen van je geboortedorp). Het door jezelf geschetste profiel, en dat van je familie, wijst bijgevolg op enige vorm van autonomie, ondernemerschap en mobiliteit. Logischerwijze kan bijgevolg verwacht worden dat jij (maar ook je broers en zussen) doorleefde, accurate en gedetailleerde informatie kunnen geven over je geboortedorp – onder meer over de machthebbers, maar ook over veiligheidsincidenten in en rond je beweerde geboortedorp. Wat dit laatste betreft moet het CGVS echter vaststellen dat je hier erg vaag over bent, en dat je zelfs niet op de hoogte lijkt te zijn van enkele cruciale gebeurtenissen en incidenten in je dorp maar ook in de nabije omgeving.

Ten eerste blijf je tijdens het persoonlijk onderhoud erg vaag over de aanwezigheid van Al Shabaab in je geboortedorp, maar ook over de impact van deze aanwezigheid en de gevolgen die dit had op de inwoners van het dorp.

Zo vertel je dat de Somalische overheid niet echt aanwezig was in het dorp en dat Al Shabaab het dorp controleert (zie notities CGVS, p.8). Gevraagd of Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in je dorp toen je er woonde, antwoord je dat ze niet altijd fysiek daar waren, maar dat ze soms kwamen, en dat ze wel steeds aanwezig waren in steden zoals Baraawe, Buulo Mareer en Kuntawareey (zie notities CGVS, p.8). Vervolgens gevraagd of er nooit overheidssoldaten aanwezig zijn geweest in het dorp, verklaar je dat die er nooit geweest zijn (zie notities CGVS, p.8). Je verklaart verder dat er een checkpoint aan het dorp gelegen was – in de richting van de grote weg – en dat Al Shabaab leden deze controleerden, maar dat ze er soms ook niet zijn (zie notities CGVS, p.8). Wanneer ter verduidelijking gevraagd wordt of er geen periode is geweest dat Al Shabaab fysiek aanwezig was in het dorp en dat ze het volledige dorp controleerden, antwoord je dat je dat niet kan zeggen, en dat je enkel weet dat ze kwamen en weer gingen (zie notities CGVS, p.8). Je verklaart verder dat wanneer de Al Shabaab leden kwamen sommige dingen veranderden zoals het feit dat meisjes niet meer naar school konden – wat vreemd is aangezien je eerder had verklaard dat je zussen blijkbaar zonder veel problemen naar school konden gaan. Gevraagd of Al Shabaab vaak naar het dorp kwam, antwoord je van niet, maar dat ze dan boos waren en dat de meisjes niet naar school konden gaan (zie notities CGVS, p.8). Aangezien je verklaringen niet helemaal duidelijk waren over de aanwezigheid van Al Shabaab in je dorp en de impact hiervan op het dagelijkse leven, worden je nog extra vragen gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Zo wordt gevraagd waar de Al Shabaab leden dan verblijven – als ze niet in je dorp waren – waarop je naar een ver gelegen stad (Kurtunwaarey) verwijst waar ze de controle hadden (zie notities CGVS, p.9). Je verwijst ook naar de stad Baraawe waar volgens jou Al Shabaab steeds de macht heeft gehad (zie notities CGVS, p.9). Wat ook vreemd bevonden wordt, is dat je stelt dat mensen wel bang waren van Al Shabaab, maar dat er eigenlijk niet veel angst was, dat het er normaal aan toeging en dat Al Shabaab de macht had, dat niemand tegen ze opkwam (zie notities CGVS, p.9). Het is vooreerst vreemd dat je niet duidelijk lijkt te kunnen aangeven in welke periode Al Shabaab de macht in je dorp had, maar het is nog opmerkelijker dat je erg vaag blijft op welke manier Al Shabaab dan de macht en controle over het dorp had, en wat de impact hierop was voor de inwoners. Het is vooral opmerkelijk dat je niet op een meer doorleefde en gedetailleerde manier kan aangeven wat de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op je eigen

familie was: je vader was nochtans een chauffeur die het dorp continu verliet, je beide zussen liepen school in het dorp, net als jezelf, en je kon relatief vrij bewegen (om voetbal te spelen of naar de kust te trekken). Wanneer je dan gevraagd wordt wat de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab was op jouw leven, kom je niet verder dan de algemene stelling dat de meisjes niet naar school konden gaan (wat je vreemd genoeg niet zelf betreft op je eigen zussen). Het is echter vooral frappant dat je niet precies kan aangeven wanneer Al Shabaab precies de macht had in je dorp en wanneer niet – met andere woorden of ze ooit verdreven zijn door Somalische of buitenlandse (overheids)troepen en of deze laatste ooit de macht hebben gehad of gegrepen in jouw beweerde dorp van herkomst. Wanneer dit laatste aan jou gevraagd wordt, antwoord je dat de overheid nooit de macht heeft gehad in het dorp, of dat je ze alleszins nooit gezien hebt (zie notities CGVS, p.8). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt je nogmaals ter verduidelijking gevraagd om uit te leggen wie nu precies de macht had in het dorp waarop je herhaalt dat Al Shabaab de macht had in de omliggende steden, maar dat ze niet de hele tijd aanwezig waren in jullie dorp (zie notities CGVS, p.14). Gevraagd of Al Shabaab dan de hele tijd de macht had in je dorp, antwoord je dat de leider van Al Shabaab in Kuntuwareey ook de macht had in je dorp (zie notities CGVS, p.14). Nog volgens u hebben nooit enige (veiligheids)incidenten in jullie dorp plaatsgevonden (zie notities CGVS, p.14).

Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat jouw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober 2014 veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaabbolwerk – terwijl jezelf verklaart dat Al Shabaab steeds de macht heeft gehad in Baraawe. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in jouw dorp gestationeerd waren. Aangezien de bevrijding van je dorp na jarenlange aanwezigheid van en terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag het CGVS op zijn minst verwachten dat je je deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide als kind, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. Jouw verklaringen over de aanwezigheid van Al Shabaab in jouw dorp, en de impact hiervan op jouw leven, en dat van je familie, weet bijgevolg helemaal niet te overtuigen – zelfs rekening houdend met je jonge leeftijd. Het vertrek van Al Shabaab moet immers een grote impact hebben gehad op het leven van jouw familie en bijgevolg ook van jezelf – net als de plotse aanwezigheid van overheidstroepen. De vaststelling dat je zelfs niet op de hoogte blijkt te zijn van deze laatste gebeurtenissen, ondermijnt ernstig je beweerde herkomst uit Maringuwaay.

Verder ben je ook niet op de hoogte van enige of ernstige (veiligheids)incidenten die zich hebben voorgedaan in je dorp of in de buurt van je dorp. Immers, wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt of je weet hebt van enige incidenten die hebben plaatsgevonden in je dorp, of eventueel in de buurt van je dorp, verklaar je dat er nooit clashes of incidenten geweest zijn in je dorp (zie notities CGVS, p.8 en p.15). Wanneer je tijdens het persoonlijk onderhoud gezegd wordt dat het CGVS over info beschikt waarin staat dat er wel degelijk overheidstroepen in je dorp aanwezig zijn geweest, en dat er wel degelijk incidenten in je dorp zijn geweest, nog in het jaar 2018 (het jaar van je beweerde vertrek uit Somalië), antwoord je dat je geen weet hebt van enige incidenten (zie notities CGVS, p.15). Het is zeer opmerkelijk dat je zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond jouw dorp voordeden. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan jouw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwonden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari 2015) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 viel een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter/ dorpshoofd van het dorp (of districtscommissaris). Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter. Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken.

Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari 2018, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur (government administrator) van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart 2018, werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het zou wel zeer frappant dat je hier niets van gemerkt zou hebben en dat je niet van op de hoogte bent van enige hiervoor vermelde incidenten, des te meer omdat jij en je broers en zussen naar school gingen en je vader zich als chauffeur vaak verplaatste in je beweerde regio van herkomst. Jouw (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay en je algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door de vaststelling dat je helemaal niet op de hoogte bent van vele impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor jouw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.

Tot slot is jouw clankennis erg beperkt te noemen. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werden je ook enkele vragen gesteld over je eigen clan, maar ook over de andere clans in je beweerde dorp en regio van herkomst, maar ook in geheel Somalië. U beweert zelf tot de Biyomaal clan te behoren – een subclan van de Dir. Je lijkt je eigen clanlijn wel te kunnen geven, maar wanneer je bijkomende vragen worden gesteld over clans in jouw dorp en in Somalië, blijf je steeds erg op de vlakte. Zo ken je geen andere subclans van de Dir (zie notities CGVS, p.16), je weet niet tot welke grotere clan de Tunni behoren (die volgens jou nochtans in je eigen dorp woonden), en evenmin tot welke grotere clan de Jiddo behoren (nochtans de clan waarmee je vader problemen zou hebben gehad). Van de Tumaal die in jouw dorp wonen beweer je dat ze in het dorp zijn, dat ze smid zijn en handarbeid verrichten. Gevraagd of ze gerespecteerd worden door de andere aanwezige clans, antwoord je dat alle mensen in het dorp goede relaties met elkaar hebben, en dat het enige probleem Al Shabaab is (zie notities CGVS, p.16), terwijl de Tumaal bekend staan als een minderheidsclan die gediscrimineerd worden door de andere (grotere) meerderheidsclans. Wanneer je tot slot gevraagd wordt welke de grote (meerderheids)clans in het algemeen zijn in Somalië, antwoord je dat dit de Haber Gedir, Darood, Abgal zijn. Je voegt eraan toe dat Somalië veel clans heeft (zie notities CGVS, p.16). De meerderheidsclans in Somalië zijn echter ruim bekend als Hawiye, Darood, Isaac en Dir – deze laatste is bovendien je eigen clan. Gezien het belang van clan(affiliatie) in Somalië – zeker in kleinere dorpen – mag het vreemd genoemd worden dat jouw clankennis zo beperkt is – zelfs rekening houdend met je jonge leeftijd.”

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én nadien. U bent bovendien helemaal niet op de hoogte van bepaalde (recente) aanslagen en incidenten. Ook vallen er ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel.

Vooreerst vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt. Uw vader was chauffeur en uw moeder is al sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (NPO, p. 20). Toch konden uw drie broers, uw zus en u allemaal naar school gaan. Het is merkwaardig dat u in dergelijk gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge vrouw met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden uw leefomgeving. U maakt zich er bij vragen over uw dagelijkse leven makkelijk vanaf door te stellen dat u amper buiten kwam, maar anderzijds vertelt u wel dat u lang naar de Koranschool en naar school ging. De vergoelijking dat u zelf het dorp bijna nooit heeft verlaten, kan in deze bijgevolg enigszins in vraag gesteld worden, des te meer omdat u vloeiend Engels spreekt en verklaart dat u over een geboorteakte én een paspoort beschikte (NPO, p. 22-23).

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw dorp zeer vaag en onsamenhangend en kan u amper vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab.

Zo antwoordt u positief op de vraag of er checkpoints in of in de buurt van het dorp waren, maar kan u niet duidelijk aangeven door wie dit checkpoint bemand was. Gevraagd van wie het checkpoint was is uw antwoord "Wie daar aan de macht komt", gevraagd of dat dan altijd dezelfde persoon is, antwoordt u "Als de overheid daar komt, dan neemt de overheid die checkpoint over, als de mannen van Al Shabaab daar komen, dan nemen die het over, als andere bandieten komen, dan nemen die bandieten dan weer over" (NPO, p. 9). Over de veiligheidssituatie legt u gelijkaardige, vage verklaringen af: "Het is gemiddeld, het is niet dat een bepaalde instantie het voor het zeggen heeft, maar de machthebbers zijn doorgaans diegenen die daar aankomen, die nemen controle over, degene die er komt, neemt de controle over". U ontwijkt de vraag wie wanneer de controle had opnieuw met een vaag antwoord: "Toen Al Shabaab kwam, dan hadden zij de macht, toen de overheidstroepen het overnamen, toen had de overheid de macht, ik kan niet zeggen dat was toen of toen, maar er is wel een verandering in de stad". U verklaart dat u de komst van Al Shabaab niet kan situeren in de tijd en voegt eraan toe dat hun aanwezigheid wel zichtbaar was, "maar het is niet zo dat ze een blijvend bestuur, machthebbers in het dorp zijn". Om verduidelijking gevraagd of ze wel een bepaalde periode min of meer de controle hadden over het dorp, is uw antwoord dat ze een tijd de controle hadden, en dat ze "heel lang geleden, was dat nu 2015-2016" zich teruggetrokken hebben of verdreven zijn. Daarna hadden de Burundezen het volgens u voor het zeggen, maar Al Shabaab had nog wel een zekere macht (NPO, p. 15). Gevraagd wie Al Shabaab dan verdreven heeft, is uw antwoord "de militairen" (NPO, p. 16). U legt later de link tussen de Burundezen en AMISOM (NPO, p. 18) en verklaart dat ze aanwezig waren sinds "ongeveer een jaar, twee jaar voor ik daar vertrok" – wat neerkomt op 2016 of 2017 – in Muaragale, niet in het dorp zelf (NPO, p. 19). U weet dat er geen gevechten waren bij de bevrijding van uw dorp (NPO, p. 16). De vraag of er andere dorpen in de buurt bevrijd zijn, ontwijkt u opnieuw: "Die hebben zich teruggetrokken doorgaans als er een overmacht is, als er machtige tegenstanders zijn, dan trekken ze zich terug". U bent ook niet op de hoogte van wanneer Barawe – de hoofdstad van uw district – bevrijd is, want "ik ben daar toen niet geweest, ik kan het niet zeggen wanneer ze bevrijd zijn" (NPO, p. 16). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaab-bolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in uw dorp gestationeerd waren. Ook werd er geen plaats met de naam "Muaragale" teruggevonden in de buurt van uw dorp.

U verklaart opmerkelijk genoeg ook dat er weinig verschil was in het dagelijkse leven tussen de periode dat Al Shabaab aanwezig was en nadat ze verdreven waren, behalve het feit dat ze soms mensen terechtstelden toen ze daar aan de macht waren. Geconfronteerd met de vraag of het niet zo is dat bepaalde zaken niet mogen waar Al Shabaab aan de macht is, antwoordt u vreemd genoeg plots wél positief – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen: u vertelt dat jullie naar school konden gaan toen ze er niet waren, lichtere kledij en hoofddoek konden dragen en de kledij volledig moesten veranderen toen ze aan de macht waren. U verklaart ook dat vrouwen niet alleen naar buiten mochten (NPO, p. 16). Uw verklaringen over de school zijn ook deels tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen bij de vraag of u uw school soms moest onderbreken: u had eerder immers "dat weet ik niet" geantwoord op de vraag of u uw school soms langer dan een halve dag moest onderbreken (NPO, p. 11). Gevraagd of de aanwezigheid van Al Shabaab invloed had op de activiteiten van uw vader, bent u amper op de hoogte. U verklaart enkel dat hij geen mensen meer mocht vervoeren die qhat gingen kauwen. Het is opmerkelijk dat hij als chauffeur niet zou zijn tegengehouden bij checkpoints of geen belastingen moest betalen (NPO, p. 16). Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich de correcte maand en jaar van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag en onsamenhangend. Op de vraag of er na hun verdrijving nog incidenten waren, is uw antwoord heel kort: "In het dorp was er niks gebeurd, enkel dat hun vlag daar wapperde, en weggehaald is" (NPO, p. 17). Het is zeer opmerkelijk dat u zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond uw dorp voordeden. Gevraagd of er nog grote incidenten waren die u zich herinnert, verwijst u enkel naar de dood van uw vader. Op de vraag of ze ooit iemand belangrijk gedood hebben, antwoordt u dat Abdiqadir gedood is.

Gevraagd wie dat is, verklaart u dat het een bewoner van het dorp is, en dat u niet zeker weet of hij door hen gedood is (NPO, p. 17). Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren. Zo vielen Al Shabaabstrijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwondden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 vielen een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter of het hoofd van het dorp. Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter. Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. U identificeerde Xasan Dheere eerder nochtans als een gerespecteerde persoon, een oudere in het dorp (NPO, p. 6). Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u er niet van op de hoogte bent dat uw dorpshoofd gedood zou zijn, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio. Uw recente herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerde vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.”

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek het dorp Maringuwaay in het district Barawe van de provincie Lower Shabelle hebt verbleven.

U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het dagelijkse leven in de stad onder het bewind van Al Shabaab én daarna. U bent bovendien helemaal niet op de hoogte van aanslagen en incidenten. Ook vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart geboren te zijn op 20 februari 2004. Een uitgevoerd leeftijdsonderzoek dd. 9 september 2020 wijst echter uit dat u op die datum een leeftijd had van 21,7 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Deze leeftijdsschatting werd mee in rekening genomen bij de beoordeling van uw beweerde herkomst. Het CGVS neemt bij zulke beoordeling immers steeds het individuele profiel van elke verzoeker in rekening – in casu het profiel van een jong volwassene. Dit profiel in rekening gebracht weet u zoals gezegd hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde (recente) herkomst uit het dorp Maringuwaay betreft.

Daarnaast vallen er serieuze vraagtekens te plaatsen bij uw voorgehouden profiel. U verklaart dat u uit een klein dorp komt. Uw vader was chauffeur en uw moeder is al sinds 2011 vermist, waardoor uw vader alleen instond voor de opvoeding van vijf kinderen (NPO, p. 15). Toch konden uw drie broers, uw zus en u allemaal naar school gaan. Het is merkwaardig dat u in dergelijk gezinssituatie niet méér initiatief zou hebben genomen of moeten hebben nemen in het huishouden en om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien en dat u niet meer taken zou hebben moeten opnemen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u niet meer in detail kan vertellen over uw dorp en het leven onder en na het bewind van Al Shabaab. Van een jonge vrouw met uw profiel mogen duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen verwacht worden uw leefomgeving. U maakt zich er bij vragen over uw dagelijkse leven makkelijk vanaf door te stellen dat u amper buiten kwam, maar anderzijds vertelt u wel dat u lang naar de Koranschool en naar school ging.

De vergoelijking dat u zelf het dorp bijna nooit heeft verlaten, kan in deze bijgevolg enigszins in vraag gesteld worden, des te meer omdat u vloeiend Engels spreekt en verklaart dat u over een geboorteakte én een paspoort beschikte (NPO, p. 17).

Ten eerste zijn uw verklaringen over de machthebbers en veiligheidssituatie in uw dorp zeer vaag en onsamenhangend en kan u amper vertellen over uw leven onder het bewind van Al Shabaab.

Zo is uw antwoord op de vraag hoe de veiligheidssituatie in uw dorp was heel vaag: “Aan de ene kant heb je de Shabaab, aan de andere kant heb je de overheid” (NPO, p. 10). Op de vraag wie de macht had, antwoordt u Al Shabaab, maar u weet niet sinds wanneer: “Geen idee, ik ben groot geworden toen zij daar nog aan de macht waren”. Gevraagd of ze daar al waren voor zolang u zich herinnerde en daar nog waren toen u vertrok, is uw antwoord “Als bestuur, machthebbers, waren ze niet fysiek aanwezig, maar hun regelgeving geldt daar” (NPO, p. 10). U verklaart dat ze iets verder buiten het dorp aanwezig waren (NPO, p. 11). Ook over het dagelijkse leven onder hun bewind bent u eerst ontwijkend “de mensen daar zijn gewend geraakt aan hun regelgeving”. Op de daarop volgende vraag om verduidelijking blijft u nog steeds op de oppervlakte “Je kan niet zomaar alleen weggaan, je kan niet als jongere muziek luisteren, er zijn kleding-voorschriften, je kan niet zomaar dragen wat je wil” (NPO, p. 11). U bent ook niet duidelijk over de vraag of ze nog aan de macht waren toen u vertrok: “Ze zijn richting Kurtunwarey, daar hebben ze het voor het zeggen, aan onze kant zijn de Burundezes gekomen”. U verklaart dat de Burundezes kwamen “toen de gevechten gedaan waren”, maar u kan niet speciëren wanneer. Gevraagd of dat dan kort voor uw vertrek was, of toch wel al een paar jaar, zegt u dat “toen Burundi gekomen was, was in de tijd dat ik daar ongeveer vertrok” (NPO, p. 11). U weet ook niet zeker of er gevechten waren toen Al Shabaab verdreven werd: “Ja het kan zijn, want in Bulo Marer was er al eens een gevecht geweest” (NPO, p. 12). Gevraagd waarom u dat weet, antwoordt u “De mensen praten, en die vertellen dan daar is er een gevecht geweest, de overheid heeft daar een aanval gelanceerd”. Erop gewezen dat u dan toch wel zeker zou moeten weten wat er dichterbij uw dorp gebeurd is, is uw weinig overtuigende verklaring dat de mensen over de grotere plaatsen praten en niet over de dorpen (NPO, p. 12). U legt later de link tussen de Burundezes en AMISOM (NPO, p. 13) en verklaart dat ze toen jullie vertrokken al een klein tijdje, maar niet heel lang aanwezig waren – in Muretale (NPO, p. 13) of Morgale (NPO, p. 14), niet in het dorp zelf (NPO, p. 14). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie duidelijk dat uw dorp, samen met het buurdorp Aqab Talaal overgenomen werd door de Somalische Nationale Overheid en AMISOM op 1 oktober 2014. Diezelfde informatie vermeldt duidelijk dat de leden van Al Shabaab de dorpen verlieten in de richting van Baraawe nog voor de geallieerde troepen aankwamen. Op 5 oktober veroverden ze Baraawe, uw districtshoofdstad, tevens een belangrijke havenstad en Al Shabaabbolwerk. Volgens beschikbare informatie viel uw dorp onder de Ugandese en niet de Burundese component van AMISOM. Uit diezelfde informatie blijkt ook dat zij in uw dorp gestationeerd waren. Ook werd er geen plaats met de naam “Muretale” of “Morgale” teruggevonden in de buurt van uw dorp. Aangezien de bevrijding na jarenlang terreur vanwege Al-Shabaab een markante gebeurtenis is, mag minstens van u verwacht worden dat u zich de correcte maand en jaar van deze gebeurtenis nog zou herinneren. Van iemand die onder het bewind van Al Shabaab opgroeide van kind tot jongvolwassene, wiens leven bijgevolg voor een groot stuk plaatsvond onder dergelijk bewind, én die naar Somalische normen goed opgeleid is, mag toch meer verwacht worden dan een aantal onjuiste, vage en algemene verklaringen. De geloofwaardigheid van uw verblijf in die periode in Maringuwaay wordt door een gebrek hieraan dan ook sterk ondermijnd.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over het leven na de verdrijving van Al Shabaab vaag en onsamenhangend. Op de vraag of er na hun verdrijving nog incidenten waren, is uw antwoord heel kort: “In ons dorp zijn er geen aanslagen gebeurd” (NPO, p. 12). Ook op de vraag of Al Shabaab bekende mensen heeft vermoord in uw dorp blijft u het antwoord schuldig. Op de vraag of er in 2018, het jaar voor uw vertrek geen incidenten waren, is uw antwoord neen (NPO, p. 12). Later nogmaals gevraagd of er clashes waren tussen de troepen van AMISOM en Al Shabaab, is uw antwoord opnieuw “Dat weet ik niet, er zijn gevechten geweest in Buulo, in Kurtunwarey” (NPO, p. 14). Wanneer de vraag herhaald wordt voor uw eigen dorp, is uw antwoord opnieuw neen (NPO, p. 14). U werd daarop geconfronteerd met de vraag of u daar zeker tot 2018 geweest was en met de vaststelling dat het CGVS over informatie beschikte dat er tussen 2014 en 2018 meerdere grote incidenten in uw dorp waren. Uw reactie daarop is wederom vaag: “In ons dorp gebeurt dat, af en toe, die is gedood, die is afgemaakt”. Er nogmaals op gewezen dat het over echt grote incidenten gaat, is uw antwoord opnieuw neen (NPO, p. 14). Het is zeer opmerkelijk dat u zelfs niet op de hoogte bent van enkele van de lange reeks incidenten die zich na de verdrijving van Al Shabaab in en rond uw dorp voordeden. Uit de informatie ter beschikking van het CGVS blijkt nochtans dat er nadat Al Shabaab werd verdreven in 2014, tot aan uw vertrek eind 2018 heel wat aanslagen en incidenten waren die onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kunnen zijn, des te meer omdat er belangrijke personen voor het dorp bij betrokken waren.

Zo vielen Al Shabaab-strijders op 5 januari 2015 een AMISOM-basis aan in uw dorp. Diezelfde dag stopten twee gewapende mannen een minibus met soldaten in uw dorp, ze doodden één soldaat en verwondden de andere. De burgemeester van uw dorp werd gearresteerd door AMISOM en troepen van de Somalische overheid in verband met dit incident. Later die maand (op 31 januari) kwamen zeven Somalische soldaten om bij twee explosies gericht op troepen in uw dorp. Amper tien dagen later, op 10 februari 2015 vielen een groep vermoedelijke Al Shabaab strijders de woning van de voorzitter of het hoofd van het dorp. Hij reageerde met schoten om zichzelf te verdedigen en na een vuurgevecht van enkele minuten doodden de aanvallers de voorzitter. Eén bron vermeldt de naam Xasan Maxamed of Xasan Dheere als de naam van het slachtoffer. U identificeerde Xasan Dheere eerder nochtans als een gerespecteerde persoon, een oudere in het dorp (NPO, p. 6). Op 16 oktober 2015 was er een explosie met een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi in uw dorp. Op 17 februari 2016 was er opnieuw een bomaanslag op een AMISOM-konvooi in de buurt van uw dorp, waarbij een Somalische chauffeur om het leven kwam. In juli 2017 slaagden AMISOM-troepen erin twee geïmproviseerde bommen van Al Shabaab onschadelijk te maken. Op 31 oktober 2017 ontplofte er opnieuw een geïmproviseerde bom gericht op een AMISOM-konvooi. De verantwoordelijkheid werd opgeëist door Al Shabaab. Hetzelfde gebeurde op 2 januari 2018 en opnieuw werd de verantwoordelijkheid opgeëist door Al Shabaab. Enkele dagen later, op 8 januari, zouden Al Shabaab militanten de overheidsadministrateur van het dorp gedood hebben bij een nachtelijke aanval. Op 10 maart 2018 viel Al Shabaab opnieuw een overheidspositie aan in uw dorp. Er volgde een vuurgevecht van ongeveer drie uren. Twee dagen later, op 12 maart werden opnieuw overheids soldaten aangevallen in uw dorp, en volgde er opnieuw een vuurgevecht dat drie uur duurde. Op 1 april 2018 werden mortieren gegooid op een AMISOM-basis in uw dorp. Het is dan ook zeer frappant dat u hier niets van gemerkt zou hebben en dat u er niet van op de hoogte bent dat uw dorpshoofd gedood zou zijn, des te meer omdat u naar school ging en uw vader zich als chauffeur vaak verplaatste in uw regio. Uw recente herkomst uit het dorp Maringuwaay en uw algemene geloofwaardigheid worden verder ondermijnd door uw erg beperkte kennis over impactvolle veiligheidsincidenten die zich in de jaren voor uw beweerd vertrek uit Maringuwaay in dit dorp hebben afgespeeld.”

Verzoekers' argumentatie dat de commissaris-generaal hun nood aan internationale bescherming op basis van de door hen ingeroepen problemen niet geanalyseerd heeft is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt daadwerkelijk tot aan hun vertrek naar België te hebben verbleven in Maringuwaay, in het district Baraawe in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en die de aanleiding zouden hebben gevormd voor hun vertrek uit hun regio van herkomst.

In zoverre verzoekers aanvoeren dat zij bij een terugkeer naar Somalië in een preciaire situatie zullen terechtkomen omdat zij weeskinderen zijn zonder enige werkervaring en echte opleiding, wijst de Raad erop dat uit hetgeen voorafgaat reeds is gebleken dat verzoekers geen zicht bieden op hun werkelijke verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor hun vertrek naar België. Wanneer zij geen zicht bieden op hun verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhinderen verzoekers de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over hun werkelijke nood aan internationale bescherming. Door hun gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen zij hun werkelijke land of regio van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de actoren van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekers betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kunnen scheppen, te verhullen, maken zij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventueel gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen. Verzoekers tonen dan ook niet *in concreto* aan dat zij bij een terugkeer naar Somalië in een preciaire situatie zullen terechtkomen.

Een algemene verwijzing naar de veiligheidssituatie in Somalië is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in verzoekers' hoofde aannemelijk te maken. De Raad merkt op dat, hoewel de subjectieve vrees van verzoekers dient te worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst, dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoekers hun persoonlijke vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk dienen te maken. Verzoekers blijven hier, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke. Zij tonen met de loutere verwijzing naar de situatie in hun land van herkomst dan ook niet aan dat zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters voeren in hun verzoekschrift nog aan dat zij slachtoffer waren van VGV in Somalië en leggen ter staving een medisch attest neer (administratief dossier eerste verzoekster, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1; administratief dossier tweede verzoekster, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1). De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters' besnijdenis inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. Verzoeksters hebben verder noch bij aanvang van de procedure, noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in hun verzoekschrift enige vrees omtrent hun eigen VGV aangehaald. Zij maken op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst zouden worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoeksters bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer worden van VGV.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij een kwetsbaar profiel hebben, merkt de Raad op dat zij het feit dat zij hierdoor daadwerkelijk dreigen te worden gevisieerd onvoldoende concreet aannemelijk hebben gemaakt.

Verzoekers moeten de motieven in de bestreden beslissingen aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet. De loutere verwijzing naar hun verklaringen volstaat hiertoe evenmin, gezien uit het voorgaande reeds is gebleken dat verzoekers op basis van hun verklaringen niet aannemelijk maken dat zij tot aan hun vertrek naar België hebben verbleven in Maringuwaay, in het district Baraawe, in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

In zoverre tweede verzoeker nog meent dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van het voordeel van de twijfel op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker rust. De Raad merkt op dat de verklaringen van tweede verzoeker en zijn broer en zussen met betrekking tot hun directe leefwereld en levensomstandigheden in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen. Aldus kan er niet worden aangenomen dat de tweede verzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoekers' verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in het dorp Maringuwaay en Lower Shabelle is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoekers de beweerde recente herkomst uit het dorp Maringuwaay in het Barawe in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maken. Hierdoor maken zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekers bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekers om tijdens de asielprocedure hun herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers hierin manifest falen. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekers voor de komst naar België, noch over het element of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekers op dit punt uitdrukkelijk en meermaals werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds en dus

veelvuldig de kans hebben gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3 en 19; administratief dossier tweede verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2; administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3 en 17; Notities van het persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, stuk 4, p. 3 en 12).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X, RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP